Ч. 213 (14.756). Львів, середа 29. вересня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gtówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.080.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

1,200.000 рублів на вязниці для Совітської України.

Як подає совітська преса, московський уряд висигнував 1,200.000 рублів на будову вязниць у Києві та Харкові. Будуть вони належати до найбільших карних зеведень СССР. (АТЕ.)

ГРУЗИНСЬКІ СЕПАРАТИСТИ ПЕРЕД БОЛЬШЕВИЦЬКИМ СУДОМ.

У Батумі почався процес 11-ох членів „контрреволюційної" повстанчої і диверсійно-шкідницької організації, яка підготовлювала повстання і займалася шпіонством. Тереном її активности була автономна аджарська република, частина Совітської Грузії; змовники намагались відірвати Аджаріо від СССР збройним повстанням, вихісновуючи евентуальну війну зі СССР.

Між обвинуваченими є голова центрального виконавчого комітету Аджарії.

МУСОЛІНІ В НІМЕЧЧИНІ.

Як це ми згадували в суботу рано Мусоліні переїхав італійсько-австрійський кордон. Опісля віхав він на німецьку територію. На двірці

У МІНХЕНІ

повитав Мусолінія Гітлер. По полудні Гітлер приняв Мусолінія обідом, куди запрошено чимало італійських і німецьких достойників, опісля відбув з ними одногодинну нараду. Гітлер дістав титул „почесного вістуна фашистівської міліції", себто найвище фашистівське відзначення.

В неділю передполуднем приїхав Мусоліні з Гітлером до Меклембурга і взяв участь в останній стадії

МАНЕВРІВ

Вертаючися, вступили оба диктатори в понеділок рано

ДО ЕССЕН

і оглянули відому залізну фабрику Круппа.

В год. 17.30 приїхав Мусоліні

ДО БЕРЛІНА

та переїхав величаво прибраними вулицями до дому, в якому мешкав Гінденбург; там він замешкав на час побуту в Берліні.

ЦІЛЬ ВІЗИТИ.

Британська преса твердить, що Гітлер хоче наставити вісь Берлін—Рим прихильно до Англії, тому намагатиметься довести до англьо-італійського порозуміння на Середземному Морі. Також думає він про зближення до Франції, що уможливило би здійснення призабутого „пакту 4-ох".

Говорять також, що йшло би тут про „пакт 5-ох", до якого належалаб і Польща. Припускають, що Італія приступить до японсько-німецького протикомуністичного пакту.

Предметом нарад обох диктаторів має бути також справа Еспанії. Англія і Франція намагаються зліквідувати еспанський конфлікт, усуваючи німецьку й італійську поміч.

Французька преса за винятком лівої та „Еко де Парі" уважає, що візита Мусолінія має чисто маніфестаційний характер і не доведе до ніякого військового договору.

МУСОЛІНІ В ОБОРОНІ НІМЕЦЬКИХ КАТОЛИКІВ?

Льондонський „Сандей Таймс" дізнається з віродостойних джерел, що на прохання папи Мусоліні інтервеніюватиме у Гітлера у справі положення католиків у Німеччині. Він дістав широкий звіт від нунція з Берліна.

НІМЕЦЬКЕ ДЕРЖАВНЕ СВЯТО.

Нинішній день матиме в Німеччині характер державного свята; працю всюди припинять. Вечором відбудеться велика маніфестація, підчас якої промовлятиме Гітлер і Мусоліні. Їхні промови мабуть матимуть сильний протикомуністичний характер.

Загадкові подорожі жінки Скобліна.

Щоденник „Лє Жур" пише, що жінка ген. Скобліна, Плевіцька, їздила з концертами по прибалтійських державах і там буцім то заробляла по 20—25.000 франків що кілька місяців. „Жур" сумнівається, чи це правда і припускає, що Плевінська під параваном концертів виїздила до балтійських держав, щоби комунікуватися з представником комінтерну в Ковні.

НЕЯСНІ ДЖЕРЕЛА ДОХОДІВ РОСІЙСЬКОГО ГЕНЕРАЛА.

Слідчий судя переслухав Плевіцьку та затримав її в арешті як підозрілу в схопленні ґен. Мілера. Він видав також наказ арештувати її чоловіка, Скобліна, як головного виновника. Слідство восереджується м. ін. коло матеріяльних умовин Скоблінних, які жили на дуже широкій стопі, мали власний дім під Парижем і самохід. Критичного дня Плевінська замовила тоалету за 2.700 фр.

Рівночасно з ген. Скобліним пропав і його брат.

СКОБЛІН ХОТІВ СХОПИТИ ДЕНІКІНА?

Два дні перед тим, як пропав Міллер, ген. Скоблін запропонував ген. Денікінові поїхати разом до Брюселі на російське військове свято; Денікін відмовився.

СЛІДСТВО У СЛІПІЙ ВУЛИЧЦІ.

Подрібні пошукування, які перевела паризька поліція, не дали поки що ніякого висліду. Не вдалося ствердити м. ін., куди подівся був на 3 тижні ґен. Скоблін, який появився у Парижі щойно 3 дні перед тим, як пропав.

Вся французька преса за вийнятком лівої обвинувачує у схопленні Мілера большевиків.

ЯПОНСЬКЕ ДЕМЕНТІ.

Японське міністерство маринарки категорично заперечує вістку з Гонконгу, немовби японське підводне судно затопило кільканацять підводних човнів.

ЛІГА НАЦІЙ ОСУДЖУЄ БОМБАРДУВАННЯ КИТАЙСЬКИХ МІСТ.

Ліговий „комітет 23-ох", що має занятись китайсько-японським конфліктом, дискутував і нині над бомбардуванням отвертих китайських міст. Представники Англії і Франції в гострій формі осудили Японію.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Адміністрація.

До Впов. Передплатників

Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати передплату на жовтень 1937 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

Польські події
та протиукраїнський вітер.

Львів, 28. вересня 1937.

Безпосередньо після польських селянських демонстрацій, що прийняли характер кривавої револьти, т. зв. „Комітет порозуміння польських суспільних організацій" розкидав масово по селах і містах Східної Галичини — протиукраїнські летючки. Коротко потім „Звйонзек оброньцув Львова" уладив надзвичайні збори, присвячені виключно українським справам, чи — вірніше кажучи — організації протиукраїнської нагінки. Резолюції, прийняті на тих зборах, кажуть про якийсь шалений протипольський терор українців, відріжнюють „порядних русинів" від українців, що „криють і толерують" замаховців, та погрожують, що вони, члени „Звйонзку оброньцув Львова", виступлять чинно, якщо надалі будуть траплятися акти протипольського терору. В якому характері вони виступлять, як вони розмежують свої функції і компетенції від компетенцій державної прокуратури та судейського стану, проти кого виступатимуть і кого „карати" — про це у тих резолюціях не кажеться, але й воно дійсно зайве.

Одночасно польська преса з „ІКЦ" на чолі роздуває до несамовитих розмірів кожний дійсний чи здогадний виступ ОУН, кожний інцидент, який з акцією ОУН не має нічого спільного, кожний дітвацький вибрик і кожну сільську бійку та кожний відрух української селянської молоді на пануючі льокальні відносини. Не знаємо, чи це у польському державному інтересі витворювати у всьому чужинецькому світі враження, що у Східній Галичині кипить і що тутешній польський стан посідання дійсно находиться „на вулькані", як це буквально висловлюється польська преса. Але та частина польської преси з цим моментом не рахується: їй залежить на витворенні специфічної атмосфери неспокою, остраху і — бажання пімсти. Пімсти за „польські кривди", за які має поплатитися — все українство. Словом, образок наче відфотографований з літа 1930-го року.

Ріжниця та, що у 1930-ому році дійсно акція ОУН була закроєна на широку мірку, були експропріяційні напади на почтові станиці й амбулянси, був стосований індивідуальний терор, у широких розмірах були поведені акти саботажів проти державних заведень прилюдного вжитку. Все одно „ІКЦ" записував тоді на конто ОУН без розбору абсолютно все, що тоді траплялось у краю, і то не лише у Східній, але й у Західній Галичині: до історії перейшов дивогляд, що згодом відбувались судові розправи за деякі підпали, які показались чи то асекураційною спекуляцією чи сусідською пімстою, а в офіціяльному комунікаті ОУН, оголошеному в американській пресі, ОУН признався до тих учинків, яких вона не зробила. Звідки вона прийшла до них? За посередництвом ІКЦ, з якого сторінок дбайливо виписувала всі страхіття, складала реєстр та капіталізувала у свою користь. Таким робом найбільше виграла тоді українська підпольно-революційна організація,

найбільше втратила за кордоном польська держава. Але погромницька польська преса з „І. К. Ц." на чолі була вдоволена: бо прийшла „пацифікація" і потерпіли українці в краю, кооперативні крамниці, просвітянські читальні, чільні громадянські діячі.

Нинішній протиукраїнський пресовий та польсько-суспільницький вітер користується тими самими методами. А що нема масової акції ОУН — то її польська преса фабрикує. У Сокалі хоронили як польського національного героя, з маніфестаційним походом, співом „Роти" на могилі та промовами найчільніших польських місцевих громадян, — одного візника, який нібито впав жертвою українського терору. Сьогодні вже виявилось, що він згинув серед особистих розрахунків з шумовинням. Кілька днів тому „ІКЦ" заалярмував усіх своїх підголосків вісткою про черговий злочин українців: жертвою українських фанатиків — читали ми — упав костел під Боднаровом на Станиславівщині! Щойно в два дні пізніше наспіла друга вістка, вже багато скромніша і писана петітом на задніх сторінках газети, а то й зовсім деким із попередніх Єремій промовчана, що це був малий деревляний костел („косцюлек") ще у будові, так, що могла бути тисяча інших причин пожежі, поза саботажем. Колиж показалось би, що дійсно це українська рука приклала сірник — нема найменшого сумніву, що ввесь український нарід, все зорганізоване громадянство з таким самим обуренням осудилоб такий непочитальний дітвацький вибрик, як осудило спробу підпалу мистецької церкви у Кривчичах. Який же глузд у тому, щоб у таких речах обвинувачувати українців, як національно-політичний колектив?!

Бажання нищити українське життя, підготовляючи ґрунт під якісь нові масові репресії, всетаки мусить мати якийсь глибший підклад. Той факт, що протиукраїнська нагінка йде саме в часі [redacted], в якому маємо вже такі прояви, як згадана вгорі акція людовців, напади зорганізованої боївки ОЗН-івського Звйонзку Млодей Всі на варшавські редакції та її бешкети по селах, повний міжпартійний розгардіяш, повінь поголосок про всякі зміни, поголосок, які згущують атмосферу непевности, факт, що той протиукраїнський вітер повіяв саме тепер, мимохіть насуває здогад, чи не діється все воно тільки для того, щоб відвернути увагу свого громадянства від палких внутрішніх спорів та звернути її на — „українську небезпеку"?! Прецеденси у всесвітній історії вже бували. Іншими словами — українці мають бути тим громозводом, яким мав би сплисти надмір енергії польського громадянства, що сьогодні виладовується у шкідливих для держави актах сваволі на внутрішньо-польському терені. Можливо, що та концепція видається декому хитрою і дотепною. Але це неглибока хитрість, коли всі її бачать, а мало дотепу у такій політиці, яка — відвертаючи бурю з одного державного поля — сіє ще більшу на другому. Коли російські гурра-патріоти та російські „ІКЦ" і „Веки" у постатях ріжних „Кіевлянін-ів" проповідували гасло „бий жидів, спасай Росію", то вправді жидів били, але Росія від того не спаслась; та й жидівство, ставши жертвою засади збірної відповідальности і ролі громозводу — як національно-політичний чинник тоді не загинуло.

Не є правдою, що „історія є вчителькою життя". Істнує ціла порода людей, яких досвід історії не цікавить. Засліплені ненавистю, тупі у своїй штучній доктрині, вони намагаються насилу валити правила, що ними кермується світ: для них нема канонів соціольоґії, нема правд про розвиток націй, нема розумових критеріїв про нормування відносин між державою і громадянами та між поодинокими національними ґрупами ріжнонаціональної держави. Бо вони кермуються виключно своїми почуваннями і політику зводять до вакханалії зоольоґізму.

Коли читати статті й замітки „ІКЦ" чи недавню статтю „Веку Нового" про „дими пожарищ" у Східній Галичині, то не про політику треба думати, лиш про патольоґію і зоольоґію. Коли ми, українські діячі і провідники, які маємо безпосередній звязок з українським громадянським життям та українськими масами, знаємо подрібно всі українські течії та тенденції, коли ми обєктивно ствердживаємо, що: 1) в усьому українському народі істнує непохитне привязання до леґалізму, до леґальних форм боротьби, і 2) [redacted] — то всі ті польські часописи бачать лише „дими пожарищ"! Димом ненависти запаморочений їх світогляд і чадом їх пресової діяльности окутують все життя краю. На превелику радість тих, які про ніщо інше й не мріють, як тільки про те, щоб увесь край сповив дим пожарищ. ік.

—o—

Берлін під летунською атакою.

Берлін, 21-го вересня 1937.

Правда, що я запізно встаю. Як три на восьму зранку будильник дзвонить, то я все ще обертаюся на другу сторону і потішаю себе: „Ще десять хвилин, зате сьогодні скоріше буду одягатися". Вчора дзвонив будильник як звичайно і я потішившися щоденною вимівкою, обернувся ще на десять хвилинний сон. Ледви — здавалося мені — очі примкнув аж тут несамовите виття примусило мене зірватися на ноги. Глипнув на годинник: 8.20. Зпросоння пригадав собі, що сьогодні починається поготівля повітряної охорони. Виття не вгавало. Летунський алярм. Я старався по порядку пригадати собі, як повинен кожний громадянин поводитися на випадок летунського алярму, але рев сирени перешкоджав мені думати.

У всіх часописах, на афішах, всюди стояло, що треба робити, а я все забув. Шукаю за капцями: все стояли коло ліжка аж нагло десь пропали. Вдягаю раз-два убрання і капці, що нарешті найшлися, аж тут дзвонить хтось на входових дверях. „До пивниці, два доми дальше" — кличе добродій перед дверима і вже біжить далі. „Нехай тебе", проклинаю сам себе, чому я не встав скоріше, хоч кави був би напився, а то натще йди в чужу пивницю!" Беру пальто і на вулицю. „Ах! — думаю, чому мені йти в пивницю два доми дальше, от подивлюся на площу, що там роблять". Сирена перестала вити. Люди йдуть приспішеним кроком і зникають в найближчих входах. Вже майже доходжу до площі. Якийсь добродій в уніформі задержує мене: „Куди йдете? ховайтесь зараз у найближчу збірну охоронну пивницю". Що робити? Йду куди він мені показує. При вході дому стоїть візник і в кожній руці тримає за уздечку одного коня. Віз лишив на вулиці. Пропасти йому мабуть не пропаде, бо вулиці якби вимерли.

Входжу до пивниці. Темно. Чую притишені розмови. Зараз при вході стаю комусь на ногу. Прошу вибачення, очі звикають тимчасом до сутінків. Пізнаю, що добродій, якому я станув на ногу витягає з кишені пляшку і покріпляється. Біда, що саме йому я на ногу став, а то може погостив би! Здалось би, бо... „Прошу, покріпіться". Добродій подає мені пляшку. Я дякую сердечно. „Не церемоньтеся, кріпіться і подавайте далі". Коло мене стоїть гарна молода дама в елеґантнім шляфроку і старається не показати по собі, що дзвонить зубами. „Прошу" я подав їй пляшку з коняком. Довкола в пивниці стояли та сиділи на ріжних пачках ґрупи та поодинокі особи, переважно в ранньому вбранні. Десь хтось узяв з собою термос з гарячим червоним вином, одна дама пачку помадок, всі взаємно гостилися. Діти почали в одному кутку завзяту війну всіх проти всіх. Як за пів години сирена знов дала знак, що алярм скінчився, і небезпека минула, то публика тільки повільно почала розходитися, а я зі своєю сусідкою умовився, що стрінемося в тій самій пивниці підчас другого алярму.

Вже ранком трохи підхмелений вийшов я на вулицю, вернувся ще раз додому, бо відкрив, що ввесь час був тільки в капцях. Поснідавши, рішив поїхати до міста відвідати одного приятеля в редакції. На стації, де мені треба було висісти, підземельниця не зупинялася. Висівши одну стацію дальше бачу, що все в димі. Виходжу на вулицю — все в димі. Все нові хмари диму вибухають понад урядовими будинками Вільгельмштрассе. На вулицях — юрба. Перехід замкнений. „Що горить?" — питаю якогось добродія.

— Не знаю, мабуть якесь міністерство. — Саме переїздить вогнева сторожа. „Це вже восьмий чи девятий віз, найвищий ступінь алярму вогневої сторожі". Йду дальше, от якийсь добродій в однострою. Він мусить знати, що горить. „Нічого, це тільки вправи у димі".

Приходжу до мого приятеля в редакції „Здоров був" кажу. Жадної відповіді. „Ти гніваєшся, чи що?" Жадної відповіді. „Чогож ти образився? Я не почуваюся до ніякої вини". „Чи не бачиш, — каже мій приятель — що мене вже нема?" „Що це має значити?" питаю. „Нас уже нема. Ми знищені цілковито до решти. Камінь на камені не залишився з нашої редакції. Ворожі літаки появилися над нами і скинули бомби. Поки наші почали їх здогоняти літаки відлетіли замінивши дільницю міністерств і наше видавництво у руїну". На потіху я подав духові папіроску і на моє здивування він її приняв і закурив. Відходячи я подав йому руку. Думав рука духа розбіжиться в моїй долоні, але він щирим стиском попрощався зі мною. „Зайди до мене пів до шостої, підемо на каву".

З пів до шостої зробилося пів до сьомої, бо мій приятель не міг скоріше покинути редакції. „Чи ти притемнив свою хату?" „Ні — кажу — не притемнив, вікон не заклеїв, ані відповідної лямпи із синім світлом або чорним парасолем не маю. Читати і так при такому світлі не міг би". „Но то підемо до Вертгайма, мої лямпи на авті теж не затемнені і мені доведеться залишити авто на вулиці, як не знайду чорних шапочок на лямпи".

Великий магазин Вертгайма стояв чорний, неприступний. „Замкнув Вертгайм" кажу. Пробуємо один із входів. Відчинений. У середині сяє все від світла. Ми прижмурюємо очі, що звикли вже до темноти. „Де маєте всякі причандали до затемнювання?" питаємо. „На першому поверсі". На першому поверсі все випродане. Ані чорного паперу, ані нічого іншого підхожого нема. Знеохочені покидаємо магазин, але по дорозі відкриваємо на одному столику рульон чорної церати. „Нехай буде церата". Викраюємо з неї квадратові кусні, вирізуємо маленьку дірку посередині й заліплюємо цим лямпи авта.

На вулицях рух йде як звичайно, тільки зовсім наомацьки. Авта хоч малесенькими світляними точками миготять з отворів затемнених лямп, та трамваї зовсім темні, а омнібуси освічені темно-синіми малими лямпками. Ідемо до одного ресторану на Курфірстендам, куди ми часто заходимо на вечерю. Вулиці зовсім темні. Доми, як вимерлі, ніде ані промінчика світла. Лише на важних перехрестях миготять сині малі ліхтарні — сині та темні, бо їх літаки не бачать. Наш ресторан зовсім темний. Замкнений? Ні, в середині повно гостей, і так ясно, що спершу звикнути треба. Пізніше проходжуємося ще на Курфірстендам. В кожному домі тут каварні, ресторани, кіна. Всюди з вулиці виглядає так, якби все було замкнене, а проте ціле великоміське вечірне життя пульсує, йде у звичайному темпі поза затемненими фасадами. Тисячі людей проходжуються на вулицях у світлі повного місяця. Настрій майже карнавальний. Всі очікують чогось. На баріерах тераc курфірстендамських каварень сидить рядками молодь, як на сходах на академічних балях. Балачки їх певно теж подібні як на балях, балачки в сяйві місяця, що своїм змістом не ріжняться між собою у цілому світі. Берлінці подивляють свій Берлін без світляних реклям. Без

вистав, ідуть до кін темними вестибулями може й не знаючи програми, бо плякати відчитати тяжко і мусять признати, що те місто у звичайному а такому незвичайному блідому сяйві місяця може ще краще, як у різкому сяйві електричних лямп.

Раптом на небі появляється низка світляних снопів. Рівночасно чути воркотіння літаків. Світляні снопи як довжезні пальці шукають по небі. Нараз один з тих пальців схопив літака: літак летить у світлі. Інші світляні пальці вказують теж на літак. Шість чи вісім світляних снопів перетинаються на небі в одній точці. Тою точкою є ворожий літак. Як опалевий мерехтливий орел летить він щораз скоріше, та з перехрестної точки світляних снопів уже втекти не може, чути стріли. Літак підноситься все вище, все вище все у світлі шукачів. Стріли не вгавають. Літак іде щораз вище. Знайшов хмару і сховався за неї.

Иду до хати. А що з куска чорної церати аж завтра зможу зробити собі чорний парасоль на лямпу, бо нині часу не найшов, то аж завтра зможу ввечір засвітити світло. Нині мушу сидіти в померках. І як ви, шановний Пане Редактор, може не все зможете прочитати з мого рукопису, то цим разом я маю оправдання: Місяць винен — за слабо світив.

Маріян Шпак.

Археольоґічні досліди у Теребовлі.

З Теребовлі пишуть нам, що в останньому часі д-р Ярослав Пастерняк переводив там від Музею НТШ археольоґічні розкопи на терені колишньої княжої столиці і розкрив при цьому високо на горбі камяні фундаменти деревляної церкви св. Пятниць з XVI. ст. та кілька нагробних плит з датованими написами. В іншому місці розкопав він тілопальну могилу так зв. „нордійської" культури" з кінця камяної доби та прослідкував просторе селище народу „мальованої кераміки" з початку бронзової доби (к. 2.000 до Хр.). Показалося, що найближча околиця Теребовлі дуже багата у памятки глибокої старовини з ріжних часів. Розкопи фінансувала кооператива „Будучність", власниця фабрики паперців „Калина" у Тернополі.

ЯПОНСЬКА АМБАСАДА У ВАРШАВІ І ПОЛЬСЬКА В ТОКІО.

Від 1. жовтня ц. р. польське посольство у Токіо і японське у Варшаві піднесуть до ступня амбасад. Шефи обох дипльоматичних станиць залишаться на своїх становищах, лише авансуватимуть з послів на амбасадорів.

БУНТ У МАДРИДІ.

Як подає Еспанське Національне Радіо, в Мадриді збунтувалися проти червоного уряду пробоєві частини і цивільна гвардія.

Ширіть наш часопис!

Підсумки анкети та власні рефлексії.

I.

Причини, які спонукали Редакцію „Діла" розписати анкету на тему „нормалізації", були вияснені у редакційному вступі до першого анкетного голосу: не тільки ґазетна актуальність „теми", але й справжня живучість питання шляхів національної політики і тактики, щодо яких унаслідку двох останніх літ запанувала у нашому громадянстві повна дезорієнтація, повна розтіч. З формальної сторінки анкети зазначимо тільки те, що ми вислали запрошення до гурту чільних наших громадян головно з табору УНДО, без огляду на їх позитивну чи неґативну позицію до „нормалізації" і ролю, яку в ній відіграли. У першу чергу ми запросили членів президії УПР і УНДО. Факт, що на наше запрошення не відгукнулися одиниці, безпосередньо відповідальні за „нормалізаційний" період, може свідчити про нехіть даних діячів дискутувати про ці справи прилюдно. Вже й у ході анкети доходили до нас голоси невдоволення, що — мовляв — це ані відповідне форум, ані відповідна пора про такі речі говорити, аналізувати їх та на сторінках газети доходити до висновків, що малиб політичне значіння. З цим поглядом ми не погоджуємось. Прилюдна дискусія над шляхами політики й тактики ведеться в усьому культурному світі, і така дискусія — ведена, очевидно, у відповідному поважному та діловому тоні — не тільки не шкодить, а помагає політичному проводові, даючи йому образ настроїв найширших кол громадянства та матеріял для самокритики. Факт, що на терені партійних установ УНДО витворилась була швидко після започаткування „нормалізаційного" курсу атмосфера, яка спутувала свобідні вияви критицизму чи просто до їх вияву не допускала, був безумовно явищем, яке у великій мірі причинилось до тої сліпої вулиці, що в ній сьогодні опинилась українська національна політика. Признаємося, що й „Діло" теж подекуди підпало тій атмосфері та не порушувало тих питань тоді, коли вже пора була їх порушити. Всеж, ми перші звернули увагу, що громадянство пронизують настрої невдоволення і що недоброю є метода вічно впевняти, що „на Шіпці всьо спокойно". Зрештою від тої методи відступили частинно резолюції УПР з мин. року та Краєвої Наради з 3. VII. 1937. Маємо враження, що і широкі кола громадянства і преса, яка стоїть на плятформі УНДО або є з нею близько споріднена, достатонно довгий час зберігала тактику льояльно вичікувати та не робити нічого, що проводові УНДО видавалось би утрудненням йому ситуації, хоч — як кажемо — були і є тої думки, що найдалі навіть посунений критицизм не шкодить національному інтересові. Англії не пошкодила прилюдна критика поведінки Едварда VIII-го, а теперішній англ. премієр атакував був, як посол, свого партійного товариша, шефа уряду, з трибуни палати громад. І партія не розлетілася і держава виграла.

З отих засновків ми саме виходили при розписуванні нашої анкети. Ми вважали і вважаємо, що така пресова анкета це не тільки вентиль для настроїв і поглядів, які не мають де виладуватись, виявитись, але і найвідповідніший терен для започаткування санації відносин. Однако в ділянці загальної національної політики, як теж у ділянці наших партійних відносин. Хід анкети, зміст анкетних голосів, відгук анкети на українському та чужинецькому ґрунті, величезне зацікавлення нею у своїх і чужих — наші міркування потвердило на 100 відсотків.

Помістили ми тільки частину голосів, що надійшли до Редакції. Запевнюємо, що ми не кермувались при їх виборі ніякою тенденцією. В усякому разі у редакційній теці не залишився затаєний ні один голос, який виступав би в обороні „нормалізації". Не видрукували ми тільки тих голосів, яких автори застерегли собі анонімовість, бо виходили ми з погляду, що це надто поважна справа, щоб можна забірати у ній голос — анонімово. Не подали ми теж голосів, які нічого нового не вносили та були повторенням сказаного у попередніх статтях, або торкались анкетної теми тільки як вихідної точки до міркувань на теми цілком окремі. Не помістили ми теж статтей явно нецензурних, як також тих, що зраджували демонстраційно-демагогічні тенденції.

Вважаємо, що оголошені у нас статті дають уже величезний матеріял не тільки для орієнтації у настроях і для дискусії над актуальною політичною ситуацією, але і для висновків конкретного характеру. Очевидно, перечислювати по точках все те, що сказали шш. учасники анкети — булоб недоцільно. Будемо старатися подати квінтесенцію їх міркувань у власних рефлексіях, деякі моменти підкреслюючи та власними увагами доповнюючи.

1. ЗАСАДА.

Цікава річ: ні один дискутант не виступив проти самої засади порозуміння з польським народом, дарма, що й ні один голос не одобрив вислідів тактики з 1935. року. Це — на перший погляд — парадокс і тому на сторінках інших часописів ми читали з цього приводу іронічні уваги. А проте воно видається нам саме правильною поставою, в якій нема нічого взаємно-суперечного та нельоґічного. Річ іде про те, щоб устійнити, що розуміємо під засадою нормалізації, під самим поняттям нормалізації перед весни 1935 року та під „нормалізацією" (уже в „лапках"), себто конкретною політичною дійсністю, яка прийшла у висліді реальної політики, у висліді здійснювання тієї засади.

Засада змагати до порозуміння з польською стороною шляхом безпосередніх розмов з її відповідальними представниками була і є правильна. Само-ж поняття нормалізації у її першому задумі це: усунути з польсько-українських відносин елемент безплідної боротьби, що паралізує обосторонню енергію, через устійнення за обопільною згодою правних норм для продуктивного розвитку національних сил. Іншими словами: устійнити з польською стороною таку „мінімальну програму" розвязки української проблеми у Польщі, яка вміщалась би у рямцях польської державности та одночасно давала українцям повноту прав, змогу виявити бодай частинно свої культурні, господарські й політичні аспірації. Гадалося відділити речі великі, яких рішення не залежить від нинішнього дня та які не є актуальні у площині реально-політичних можливостей, — від речей „малих", які можна полагодити неґайно законами, розпорядками, пресовою політикою, свідомим формуванням громадянських настроїв по обох сторонах. Так подумана нормалізація не нарушує українського національного ідеалу, як не колідує з польським державним інтересом, — навпаки, в аспекті широких історичних концепцій дає і українським самостійникам і польським державникам арґументи, що виправдують їхню актуальну тактику.

Зате згодом та нормалізаційна теорія була скомпромітована практикою. Але, коли у практиці сам термін „нормалізація" став для публики неприємний, то тільки тому, що сутнє поняття того терміну викривилось, змінилось, набрало цілком іншого політичного змісту. Очевидно, що всі учасники анкети виступили проти того нового змісту „нормалізації", різко його осуджуючи та відкидаючи, зате признаючи, що первісна засада порозуміння була — слушна.

Не хочеться повторяти речей відомих. Політичне вироблення широких кол українського

громадянства поступило в останніх роках так вперед, що сьогодніноторійною вже є тайна старої української дилеми: Польща або Росія. Ця дилема надалі актуальна, а гітлерівський переворот у Німеччині, польсько-німецький пакт, резолюції VII. конгресу Комінтерну та їх практичні наслідки, розвиток відносин на терені Совітів, зокрема на Совітській Україні і ввесь хід міжнародніх справ зактуалізував цю дилему у всеукраїнській площині. Одночасно і громадянська еліта і широкі маси були втомлені тактикою засадничої опозиції, а спроби революційного підпілля втримувати український загал у стані вічного нервового напруження та примусити польську сторону до політичних уступок — дали непередбачені й наскрізь протилежні наслідки. Тут не місце вказувати, наскільки завинила у цьому поведінка й самого підпілля. Фактом є лише, що в її наслідку настрої мас пішли в сторону легальної боротьби, а безупинні інекції патріотизму, роблені власним і чужим терором, що наступав як реакція на дії Оз, доводили до щораз частіших випадків ренегатства, політичного хрунівства та упадку громадянської активности. Одночасно Польща скріпилась і внутрі і назовні. Таким чином усі моменти: і внутрішньо-польський і всеукраїнський і міжнародній і внутрішньо-український — казали змінити тактику.

Тактика порозуміння є в засаді правильна, хоч у ході реалізації у двох останніх роках дала наскрізь неґативний вислід. Як це так, чуємо, цеж невидана річ, щоб хвалити те, що не вдалося. Ми говоримо тільки про засаду, а не про її реалізацію. Реалізування засади може йти завжди дуже ріжно і давати може дуже ріжні висліди. У ході реалізування засади порозуміння з польською стороною може виявитися, що в даних обставинах, з даними людьми, серед даних настроїв, після таких то промахів та з ріжних інших причин — треба з реалізаційними спробами стриматись, треба проголосити тезу, що проведення засади в життя є політично неактуальне. Можна явно і славно ствердити невдачу спроби. Але з того не виходить, що тратить вартість ціла засада.



По широкому світі.

Французькі робітники залізних гут у Нант застрайкували.

Аргентинський віцеміністр закорд. справ заявив, що ніякий член арґентинської амбасади у Мадриді не є вмішаний у національну змову.

У Латвії почався процес проти 33 членів знаменито законспірованої та випосаженої комуністичної орґанізації.

Румунський премієр заборонив усякі грошеві збірки на сіоністичні цілі.

На французького ґенерала Прешеля, члена найвищої воєнної ради невідомі справники намагалися виконати замах. Вони помістили перед його дверями бомбу, яка не вибухла, бо льонт погас.

У Палестині хтось убив британського комісаря Галилеї у хвилині, як він виходив з церкви. В місті проголосили виїмковий стан і ведуть енерґійне слідство.

Словацькі автономісти домагаються, щоб у мовному законі слова „чехословацька мова" замінити на чеська і словацька.

Дводенне засідання Української Парлям Репрезентації.

ПОСТАНОВИ У СПРАВІ ПРОТИУКРАЇНСЬКОЇ НАГІНКИ З ПОЛЬСЬКОГО БОКУ.

У днях 23. і 24. вересня ц. р. відбувалися наради Української Парляментарної Репрезентації у Львові. На них розглянено положення українського народу в Польщі та намічено плян орґанізаційної праці в краю.

Українська Парляментарна Репрезентація зокрема присвятила багато уваги польсько-українським відносинам та познайомившись докладно з інтенсивним процесом мобілізації польської прилюдної опінії проти українського національного руху взагалі і проти українського зорганізованого господарського, культурного й передовсім політичного життя такими орґанами польської преси, як „Ілюстровани Курер Цодзєнни" з Кракова, „Дзєннік Польскі" і „Век Нови" зі Львова та ендецькі органи преси з Варшави; проаналізувавши далі протиукраїнські резолюції „Звйонзку офіцерув резерви", ухвалені на надзвичайному зізді в днях від 15. до 17. ц. м. у Львові та резолюції „Звйонзку обрońцув Львова", приняті на надзвичайних загальних зборах тієї орґанізації дня 19. ц. м., приняла такі постанови:

1) Українська Парляментарна Репрезентація протестує проти систематичної нагінки названих орґанів польської преси на українські господарські, культурні та кооперативні установи, які працюють легально над господарським та культурним піднесенням українського народу, і так само проти всяких нападів та інвектив, спрямованих на адресу українських легальних політичних орґанізацій, які не мають нічого спільного з нелеґальними і законспірованими чинниками.

2) Українська Парляментарна Репрезентація осуджує всі ті резолюції названих польських орґанізацій, яких автори намагаються погрожувати українському громадянству за вчинки невідповідальних одиниць, і навіть підіймаються чисто поліційних функцій, до яких покликані відповідні державні органи, та протестує проти пропаґування у польській суспільности засади збірної відповідальности у відношенні до українського населення і його керуючих чинників за речі, за які це громадянство не може нести ніякої відповідальности, бо всяким актам саботажів і провокаційних вчинків незнаних чи законспірованих чинників воно завжди протиставилося і протиставиться, доказом чого хочби оголошені в пресі резолюції у цій справі Краєвої Наради Українського Національно-Демократичного Обєднання з 3. липня ц. р.

3) Українська Парляментарна Репрезентація звертає увагу урядових чинників на такий подійсний стан і закликає їх, щоб вони вплинули на названі орґани польської преси та на керманичів польських суспільних орґанізацій у тому напрямі, щоб не заогнювали польсько-українських відносин такими виступами і тимсамим не копали пропасти між двома народами, яким довелося жити на одній території та в одній державі.

Українське робітництво на правильних шляхах.

УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ.

В суботу 25. ц. м. українське робітниче товариство „Сила" у Львові мало небуденне свято: оснування робітничого університету у Львові. Домівка Т-ва, приміщена в Народнім Домі, заповнилася в год. 7. вечором ущерть робітничою публикою, серед якої переважала молодь; численно явилися також представники українських установ і преси.

Відкрив це свято в імени виділу голова п. Музика і в короткім вступнім слові зясував завдання новооснованого Українського Робітничого Університету. Опісля член Т-ва п. Зданович виголосив із запалом Франка „Каменярі". Мужеський хор робітників, який диспонує доволі добрим, хоч ще може сирим співочим матеріялом, відспівав зовсім добре Стеценка „Прометея". Опісля п. Сліпенький виголосив вірш Шевченка „Учітеся". На закінчення п. Ніклович виголосив дбайливо опрацьований реферат „За нове обличчя українського робітника". У першу чергу підкреслив референт, що українські робітничі маси завжди стояли на національній плятформі та що захоплення соціялістичними ідеями не виплывало з маси, тільки від гуртка провідників. Українське робітництво завжди було здисципліноване і слухняне своїм провідникам, які надуживали нераз довіря мас. Тепер український робітник пізнав уже соціялістичну правду якслід і знає, що соціяльний добробут залежний від національної свідомости і національного визволення. І тільки тому, щоб якнайкраще вміти віддавати свої сили на службу нації, український робітник хоче вчитись та піднести свій інтелектуальний рівень.

Відтак представники поодиноких установ виголосили привіти. В імени Матірнього Т-ва „Просвіта" виголосив привіт ред. Таранько, від Н. Т. Ш. проф. Раковський, від Рідної Школи адв. Криштальський, від Сільського Господаря інж. Романенко, від УПР. пос. д-р Перфецький і від робітництва басейну м-р Підгородецький, від лекторів робітн. університету д-р Андрусяк, від братньої орґанізації Т-ва „Воля" п. Королик.

Виклади в робітничому університеті будуть відбуватись у вечірніх годинах. Кожний, хто запишеться до робітн. університету, мусітиме точно ходити на виклади з рідної і всесвітньої історії, гігієни, письменства. Хто без оправдання не ходитиме на виклади, того викреслять із спису членів Т-ва „Сила".

На курсах викладатимуть такі лектори: д-р Андрусяк, д-р Е. Ю. Пеленський, д-р Щуровський та проф. В. Пачовський.

Почин робітничого Т-ва „Сила" заслуговує не тільки на признання, але й на повну підтримку всього українського громадянства. Українське робітництво стануло на правильний шлях і треба йому помогти цим шляхом витревало йти.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Гумористична пригода Вагнера.

Один із париських тижневиків помістив на своїх шпальтах розмову свого співробітника з Морісом Лефевр, відомим письменником і публіцистом, колись ген. секретарем Національної Музичної Академії.

З нагоди ювилею німецької музики в Парижі Лефевр пригадав зовсім невідомі й досі ніде не проголошувані подробиці першого побуту Вагнера в Парижі. Вагнер був тоді диригентом в одному з бульварових театриків. Одного разу директор доручив йому доробити музику до якогось куплєту, який мала співати його протегована артистка. Коли співачка почула перші такти вагнерівської композиції, вилаяла композитора. Очевидно Вагнер також не мовчав (ця композиція ввійшла згодом до Валькірії, як „Пісня Весни") і стратив негайно посаду.

Давший час тинявся Вагнер по париському бруку, без праці й пристановища. Вкінці, коли не міг ніде знайти праці, звернувся до Херубінія, який тоді був директором париської консерваторії, з проханням по поміч. Херубіні дав йому листа до дирекції театру в Бордо в урядовій коперті консерваторії, запечатаній червоним ляком. Вагнер помандрував до Бордо пішки. Де він за той час спав і що їв — важко сказати.

Вкінці цілий у стріпіхах і без обуви добився до своєї цілі. Очевидно до театру не хотіли його впустити. Одначе урядова коперта мала своє значіння. Коли він сів у кімнаті директора, з биттям серця дивився на лист, що мав йому дати спокійний куток та кусок хліба. Те все мав йому дати той лист, що він його носив довгі тижні підчас своєї мандрівки на грудях. Директор зірвав печатку. У тій самій хвилині відкликали його за куліси. Розпечатаний лист лежав на столику. Вагнер кинув мимоволі на нього оком. Там було таке написане:

„Дорогий приятелю — писав Херубіні — посилаю тобі того гидкого брехуна, якого я ледви спекався і раджу тобі зробити те саме..."

Дальших слів пізніший композитор „Трістала" й „Парсіфаля" не читав...

—o—

Поліція інтервеніює підчас шлюбу.

Старе голендерське місто Амстердам мало недавно небуденну подружню сензацію, що поліція інтервеніювала підчас шлюбу в цивільнім уряді. У тій хвилині, коли пара наречених станула перед урядовцем, який мав дати „молодятам" шлюб, до кімнати ввійшла група поліцистів. Поліцаї схопили силою молодого і випровадили його до поліційного авта, яке ждало вже перед будинком. Відтак авто пігнало швидко до поліційної станиці, там у присутності родичів і рідні відбулася трагікомічна сцена конфронтації. Виявилося, що молода наречена має ледви 17 літ, коли її наречений був уже підстаркуватим мужчиною, що перескочив уже пядесятку. На це подружжя не могли погодитися родичі нареченої, які були незвичайно солідними передміськими господарями. Бо на підставі прастарого голендерського звичаю, який вдержався ще на селах і якого всі традиційно придержуються, ріжниця віку між нареченими не може бути більша, як 15 літ. Того звичаєвого права не хотіли придержуватися „молодята" і проти волі родичів хотіли таки повінчатися. Тому на бажання родини мусіла інтервеніювати поліція.

Штучні перли з уклії.

Мала риба Біла уклія є рибою незвичайно поширеною по наших ріках. Довжина уклії є звичайно 10—12 цм., найбільші уклії можна стрінути на Виленщині, де вона доходить до довжини 18—20 цм.

Рибалкам доволі легко ловити уклії, бо вони беруть на кожну принаду. Зовсім непотрібно вважаємо її маловажною рибою, бо в інших краях уклія дає багато користи. В деяких околицях ловлять уклію масово вже майже від 200 літ. Її луски вживають до виробу штучних перел. Тому ці луски фрактують амоняком і відтак розпускають в алькоголі. У торговлі знають цю рідину під назвою „есанс доріент" есенція сходу. Цією рідиною малюємо малі шкляні кульки, які відтак зовсім нагадують правдиві перли. Цей спосіб відкрив ще в 18. ст. француз Жаґмен. Виріб фальшивих перел при помочі його методи став нині незвичайно популярний і — це мабуть найважніше — незвичайно поплатний.

Недавно появилися також консерви з уклій у помідоровім сосі, незвичайно смачні і при тому дешеві.

Геройство чотирьох робітників.

Велитенський бомбовий літак „Бльок 210" упав у віддалі 3 км. від летовища у Віллякубле і відразу станув у вогні. Недалеко місця катастрофи працювало чотирьох робітників на залізничому насипі. Вони покидали свої лопати й джагани та пустились бігцем на місце катастрофи рятувати летунів. Один із них виховзнувся з кабіни і лежав на землі. Він показав рукою на літак, який горів, як смолоскип і з важким трудом пробурмотів:

— Ще трьох товаришів... Там...

Від вогню йшов такий жар, що смалив робітникам руки й лице. Від гризкого диму душилися. Одначе ці перешкоди не стримували геройських робітників. Вони розбили шкляні вікна в кабіні і витягнули відти трьох летунів, які стратили вже були притомність. Підчас катастрофи й упадку всі вони були ранені і якби не поміч геройських залізничників були б усі три згоріли живцем.

Із чотирьох жертв цієї катастрофи тільки один летун помер у шпиталі. Інші летуни були важко ранені. Механік-летун вийшов майже без ран.

ШКОЛА ДЛЯ СТАРЦІВ.

У місцевості Ельжен у стейті Іллінойс, тамошній філянтроп винайняв шістькімнатну віллю, яку призначив на школу для старців. Учнем тієї школи може стати тільки людина, що покінчила 70 літ. У програмі науки є ріжні мови, мистецтво, гігієна і т. д. Найстаршою ученицею тієї школи є 106-літня американка, Мері Джонборн.

ПРОТЕСТ БАТЬКА КРАСУНІ.

Недавно назву королеви краси здобула у Злучених Державах 17літня Бетті Ціттер. Тепер, по кількох тижнях „королівства" на престолі краси батько красуні звернувся до виборчого комітету з проханням інтервенції. Бо з причини лихого стану здоровля, перетомлення і вічних зусиль на які виставлена красуня, добрий батько просив виборчий комітет відібрати дочці почесть „королеви". Імовірно цей оригінальний протест розглядне виборчий комітет на жовтневій сесії.

МУСОЛІНІ В ГОЛІВУДІ.

Як повідомляють телеграми, до Голівуду приїхав один із синів диктатора Італії Віторіо Мусоліні. Він хоче познайомитися з технікою американських фільм, перш усього з умовинами фільмової продукції. Подорож Мусолінія має теж і мистецьке значіння, бо одно з фільмових товариств у Мілянo хоче накручувати національні опери „Ріголетто", „Аїда" і „Тоска". Молодий Мусоліні виступає в столиці американської фільми як предсідник управи Мілянської фільмової Спілки.

ОБЕЗПЕЧЕННЯ АРТИСТКИ ВІД ЛЮБОВИ.

Відома фільмова артистка Саллі Ґрей звернулася до англійського Льойду з проханням обезпечити її від любови. Найвищою метою свого життя поставила вона собі працю на мистецькому полі, одначе вона боїться, щоб якнебудь любовна історія не станула їй в тому на перешкоді. Саллі Ґрей зобовязалася платити по 1000 фунтів обезпеченевої премії річно під умовиною, що „Льойд" виплатить їй 20.000 фунтів, коли вона закохається.

Урядовці у Льойді люди незвичайно ділові і не ходять до кіна, бо не мають на те часу, ні охоти, тому домагалися від помисловоі зірки, щоб вона доставила свою світлину. Коли урядовці поглянули на світлину молодої красуні, відразу відмовилися від обезпечення на умовинах поданих артисткою. Льойд готовий заключити умову, одначе не довше, як на рік, при чому обезпеченева премія малаб бути куди вища, при одночаснім зменшенні суми обезпечення.

Саллі Ґрей шукає тепер в Америці товариства, яке згодилось би приняти її обезпечення.

—o—

ЇЇ СВІТЛІСТЬ ПРИГОДА.

Під такою назвою почав появлятися в Тексасі у Злучених Державах новий сензаційний щоденник. Видавці хочуть зібрати на своїх шпальтах найоригінальніші та найцікавіші пригоди, що трапилися на обох півкулях нашого ґльобу. Новий часопис викинув зовсім із своїх шпальт економічну й політичну частину. При тому мусимо зазначити, що вже тиждень після своєї появи, часопис мав уже 85 тисяч читачів з поміж найріжнороднійших кол населення.

—o—

БАНДИТИ-ОПИРІ.

Американські агенції повідомляють із Мексіко Сіті про незвичайно грізну розбишацьку банду, яка доволі великим відділом шибається по окрузі Кверетаре. Ця банда складається з 200 молодих людей і пустошить маєтки й доми, грабуючи дорогоцінності, зброю та інші вартісні предмети. Грабіжники появляються звичайно в ночі у фосфоризуючих масках, які здалеку викликують несамовите враження якихсь чортів, чи опирів, що рухаються серед нічної темряви. Мексиканська влада вислала 2 баталіони війська, щоб половити бандитів.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Спортові висліди.

СОКІЛ — К. Л. К. 125:113

Легкоатлетичні змагання що відбулися в неділю, 26. IX. на площі С.-Б. за перехідну нагороду Маслосоюзу — „Прометей“ між двома репрезентаціями краю, а саме між Соколами й Карпатським Лещетарським Клюбом покінчилися перемогою Соколів. Таким чином першого року нагороду дістали Соколи. До змагань стануло понад 40 змагунів і змагунок з обох репрезентацій. Боротьба була дуже завзята, але „фер“, бо справді змагались рівні з рівними. У висліді:

МУЖЧИНИ:

100 м.: 1) Мартинович О. (К) 11.5. 2) Мартинович Л. (К) 11.9. 3) Куровицький (С) 12.0; **200 м.:** 1) Мартинович О. (К) 24.5, 2) Куровський (С) 25.2, 3) Косій (С) 25.4. **400 м.:** 1) Козачок О. (С) 58.5, 2) Свидницький (С) 58.6, 3) Крупка (К) 58.8, **1.500 м.:** 1) Гаврилюк (К) 4.24.2, 2) Чайківський (С) 4.46.6, 3) Кузь (С) 4.49.6. **5.000 м.:** 1) Кравець (К) 17.49.8, 2) Кузь (С) 18.10.2, 3) Панкевич (К). **Гінці 4х100 м.:** 1) К. Л. К. (Гнатейко, Мартинович О. і Я., Сайкевич) в часі **47,9** (новий український рекорд). 2) Сокіл 50.2. **Шведські гінці** 400+300+200+100 м.: 1) К. Л. К. в часі 2.13.9, 2) Сокіл 2.15.8. **Скок в довжінь:** 1) Мартинович О. (К) 6.17 м., 2) Куровицький (С) 6.16 м., 3) Шерстило (К) 5.74 м. **Скок унисочінь:** 1) Кочій (С) 1.63 м., 2) Козачок (С) 1.58, 3) Шерстило (К) 1.58 м. **Трискок:** 1) Кочій (С) 12.54 м. новий український рекорд, 2) Куровицький (С) 12.34, 3) Шерстило (К) 12.29. **Мет диском:** 1) Семенюк (С) 37.76 м., 2) Гнатейко (К) 36.90 м., 3) Круль (К) 32.75 м. **Мет ратищем:** 1) Сайкевич (К) 44.87 м., 2) Паюк (С) 43.71 м., 3) Билень І. (С) 40.33. **Стус. кулею:** 1) Гнатейко (К) **13,02 м.**, (осяг кращий від рекорду, однак брак відповідної ваги кулі), 2) Круль (К) 12.53, 3) Семенюк (С) 11.85 м.

ЖІНКИ:

60 м.: 1) Ніжанковська (К) 9,1 с., 2) Гатум (С) 9,1.5, 3) Цьонка (К) **100 м.:** 1) Лозинська (С) 14.6 с., 2) Стеткевич (С) 15.4. 3) Цьонка (К) 15.5. **200 м.:** 1) Стеткевич (С) 32.9 с., 2) Цьонка (К) 33.2, 3) Дарка (К) 33.8. **Гінці 4х100 м.:** 1) Сокіл (Тося. Стеткевич, Гатум, Лозинська) **35.7**, новий український рекорд. 2) К. Л. К. — 36.3. **Гінці** 200+100+75+60 м.: 1) Сокіл — **64,6.** 2) К. Л. К. — 66.8. **Скок у довжінь:** 1) Лозинська (С) 4,24 м., 2) Гатум (С) 4.23 м., 3) Ніжанковська (К) 3.86 м. **Скок унисочінь:** 1) Гатум (С) 1.30 м., 2) Ніжанковська (К) 1,15 м., 3) Лозинська (С) 1.10 м. **Мет диском:** 1) Голяюк (С) 25,88 м., Ніжанковська (К) 25.81 м., 3) Николишин (С) 24.55 м. **Мет ратищем:** 1) Николишин (С) 25,30 м., 2) Голяюк (С) 24.70 м., 3) Ніжанковська (К) 21,02 м. **Стусан кулею:** 1) Ніжанковська (К) 8.58 м., 2) Голяюк (С) 8.06 м., 3) Колтунюк (К) 7,11 м.

Всі оці висліди дали нові українські рекорди у гінцях 4х60 м. жінок, гінцях 4х100 м. мужчин і трискоку (Кочій).

Змагання почалися привітом обох дружин промовою голови Сокола-Батька інж. Хроновята, виміною прапорів, та врученням квітів п. Ніжанковській, за 10-літнє стартування від Соколів і К. Л. К. Змагання закінчились сумерком при смолоскипах, що їх несли змагуни обох репрезентацій. У тій такій святочній хвилині предтавник Маслосоюзу вручив перехідну нагороду „Прометей“ переможній дружині на руки п. Козачка О. як провідника. Цими змаганнями закінчено легкоатлетичний сезон. Приходить черга на біги навпростець, що їх повинні уладжувати всі товариства і клюби.

В. Т.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ (СТРИЙ) 3:0 (2:0).

Перед цим метчом можна було почути між публикою сумніви, чи Україна вкінці переможе і переломить свій пех, чи сильна стрийська дружина, яка стала ревеляцією сезону, переможе нашу дружину у неї дома. Такі були настрої серед публики. Одначе дружина України вийшла на грище зі сильною волею перемогти та проломити давній пех, що переслідував її від самого початку осінніх розгривок.

І справді наша дружина перемогла зовсім заслужено, хоч може з не цьлком відношенні, бо вже по кількох хвилинах гри осягає перевагу на грищі та вдержує її аж до кінця змагань. Це ще не значить, що Погонь грала зле; навпаки, коли порівняти її гру з Гасмонеєю у Стрию з недільним метчом, то мусимо признати, що Погонь грала ці змагання куди краще та в куди більшою амбіцією. Одначе як цілість, Погонь була дружиною значно слабшою і тільки в деяких моментах загрожувала познавшіше воротареві України.

Коли йде про гру України, то цим разом заграла майже ціла дружина добре. Напад набрав, здається, давньої агресивности і легко підходив під ворота. Одначе стрілова диспозиція все ще таки д. далека від мінудорічної, або хочби від весняної. Найкращий у тій лінії був Петрів, який мудро кермував цілим нападом, не придержуючи непотрібно мяча і при тім небезпечно стріляв. Ослаблення форми можна запримітити в Магоцького, який ще крім того не пильнував своєї позиції і постійно плавав до середини, так що дуже часто мячі, заграні на праве крило, марнувалися. Міклош вертається до форми, але грає боязливо і все за повільно. Кравзський і Скоцень II. вдоволили. Поміч грала цим разом добре і як цілість була доволі зрівняна. Найліпший був тут Гошовський. Цимбала трохи слабший від Гошовського і Романиці. Оборона — це найкраща лінія чорно-червоних. Незвичайно приємну несподіванку зробив Скоцень І., який заграв замісць Скреготи на обороні і був правдивим пострахом для напасників Погоні. Воробець, як завжди, спокійний та зрівноважений і творив разом зі Скоценем І. непрохідний мур. Восий не мав багато роботи, хоч і зловив кілька небезпечних стрілів.

Хід гри: Україна відразу переводить гарні та гризні акції, що кінчаться на знаменитому воротареві Погоні Огоновському, який теж увесь час був найтяжчою перешкодою для наших напасників. Перевага України збільшується, одначе без ефектовного успіху. Щойно у 40 хв. Скоцень добуває вблизька перші ворота та 2 хвилини пізніше Петрів гарним стрілом підвищує вислід до 2:0. Після перерви наступи України не вгавають, одначе тільки один такий наступ приносить ворота, добуті в підворітному замішанні. Добив мяч до сітки Міклош.

Суддював п. Гловач із Перемишля, до якого публика (2.000 осіб) мала здебільша неоправдані претенсії.

УКРАЇНА II — ЮНІОРИ 1:0 (1:0).

Ревію 22 молодших грачів нашої дружини треба вважати вповні вдатною. І рівень гри і форма поодиноких змагунів кажуть сподіватися, що Україна матиме у своїх запасних дружинах правдиве джерело добрих грачів. На обох дружинах слідна праця тренера. У запасній дружині треба відмітити добру гру помочі у складі: Майхер, Каратницький і Давів. Ця лінія могтиме по добрім тренінгу і при кращій рутині в кожній хвилині заступити дотеперішню репрезентаційну поміч нашої дружини.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

1.	Гасмонея	6	9:3	10:3
2.	Чорні	6	9:3	18:6
3.	Польонія	6	9:3	16:11
4.	Ресовія	6	8:4	16:16
5.	Лехія	6	6:6	18:13
6.	Погонь (Стрий)	6	6:6	17:14
7.	**Україна**	**6**	**6:6**	**11:11**
8.	Р. К. С.	6	5:7	8:8
9.	Огніско	6	5:7	10:13
10.	Корона	6	5:7	15:20
11.	Юнак	6	5:7	11:15
12.	II. Сокул	6	4:8	7:11
13.	Погонь І. Б.	6	4:8	7:19
14.	Чувай	6	3:9	10:15

ІНШІ ВИСЛІДИ О. Л.

ЛЬВІВ. **Гасмонея — Погонь І Б 2:1 (1:1).** Гра нецікава й нудна. Ворота для Гасмонеї здобув Фрідман і Ротштайн, для Погоні Волинів. Суддя п. Далецький з Перемишля.

ЛЬВІВ. **Польонія (Перемишль) — II Сокіл 2:1 (2:0).** Польонія виграла заслужено. II Сокіл із 4 запасними грачами. Грач Польонії Клайн зломив на нім метчу ногу. Ворота для П. стрілили Бартошинський і Дикий, для Сокола Пальді. Суддя п. Бжуховський.

ДРОГОБИЧ. **Юнак — Р. К. С. 3:3 (1:1).** РКС мав майже увесь час перевагу і повинен був виграти. Юнак добуває двоє воріт 5 хв. перед кінцем. Суддював з. Романець з Перемишля.

РЯШІВ. **Ресовія — Корона 4:1 (1:1).** В першій половині гра назагал вирівнена. В другій половині перевага господарів, для котрих ворота добули: Гогендорф (3) і Гайслер (з карного). Почесні ворота для Корони добув Глухий (Миколько). Суддював п. Рэбін з Перемишля.

ЯРОСЛАВ. **Чорні — Огніско 4:2 (1:0).** Ворота для Чорних добули Мігас і Журковський по 2. Для Огніска обидві Дитко.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Чувай — Лехія 3:3 (0:1).** Ворота для Чуваю добули: Мартіні (2) і Біляк, для Лехії Литвинович, Куницевич і Самовбивча (Біляк).

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ВАРШАВА. **Варшавянка — Погонь 4:1 (2:0).**
ЛОДЗЬ. **ЛКС — Рух 4:3 (1:3).**
ХОЖУВ. **АКС — Варта 5:0 (1:0).**
КРАКІВ. **Гарбарня — Висла 2:0 (1:0).**

ЗА ВХІД ДО ДЕРЖ. ЛІГИ.

ЛЮБЛИН. **Польонія (Варшава) — Унія 4:0 (0:0).**
ЧЕНСТОХОВА. **Бригада — Сьмігли 3:1 (2:0).**

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ТЕРНОПІЛЬ. **Поділля — Креси 3:1 (1:1).** Поділля вийшло до них змагань із сильною волею перемогти і ця сильна воля принесла справді нашій дружині зовсім заслужену перемогу над б. мистцем. Найкраще грало оборонне тріо, зокрема Королюк II, який саме вернувся з війська. Також напад грав добре і спричинив чимало клопотів дефензиві Кресів. Гру починають Креси, натискають і вже в 4 хв. добувають зі стрілу Дереня ворота. Захочені успіхом осягають перевагу, яка триває до 10 хв. Згодом Поділля отрясається з переваги і гра вирівнюється. В 14 хв. Ворецький по гарній сольовій акції вирівнює. Та вже 18. хв. приносить знову загрозу для Поділля. За руку Королюка II. суддя диктує карного, одначе Дерень стріляє в авт. Друга половина починається наступами Поділля, покищо безуспішними. Гра ведеться зі змінною перевагою і щойно в 15 хв. Королюк добуває ворота. Креси пешаться, що використовує українська дружина і в 35 хв. Доля по комбінації з Королюком III. добуває капітальною бомбою найкращі ворота дня. Суддював пор. Гіль. Видців к. 1000. Після цих змагань Поділля засунулось на трете місце в табелі.

Інші висліди: **Поділля (юніори) — Спарта (юніори) 3:0 (в.-о.).** Золочів: **Яніна — Спарта (Теребовля) 3:2.**

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян — СКС 28 5:1 (3:0).** В суботу 25. 9. відбулися одночасно два метчі: легкоатл. і футбольний, в яких Сян був заангажований амбіцією та пунктовими інтересами. Як цілість, заграв Сян слабше, ніж нормально, зокрема в II. половині. Понад рівень вибивався Медвідь в залозі, Турко в нападі і Буш в помочі. Ворота добули: Турко (3) і Партика (2).

Сян (юніори) — Електрівня (юніори) 3:1. Мистецтво кл. Б. Сян грав дуже добре у всіх лініях, зокрема середуща трійка нападу і залога. Ворота для Сяну добули Корінець (2) і Антоняк.

СТАНИСЛАВІВ. **Раз Два Три — Пролом 2:1 (1:1).** Ситуація Пролому стає трагічна, бо на чотири метчі стратити 8 пунктів — це початок кінця. Якщо станиславівська дружина, яка вміє грати не викреше зі себе потрібного боєвого запалу та амбіції, то — на жаль — стане перед сумною дійсністю безнадійної вегетації в Б.-клясі.

МИСТЕЦТВА Ц-КЛЯСИ.

МОСТИСЬКА. **УСК (Добромиль) — Стшелец (Мостиська) 2:2 (2:0).** До останньої хвилини метчу віз УСК 2:0. Але... суддя метчу п. Стшелецький продовжив змагання і в часі продовження подиктував два карні, з яких Стшелец вирівняв.

ЛЬВІВ. **Луг — Стшелец** (Перемишляни) 2:4 (1:2). Змагання за мистецтво кл. Ц. закінчилися заслуженою перемогою Стшельца. Луг дав декілька прибоїв продуманих ходів, але мізерна постанова фізичної сторінки марнувала всі починання.

Степ — Праца Польска 2:0 (1:0). Степ виграв заслужено з брутальним противником і здобув після цих змагань осінне мистецтво своєї групи. Ворота здобув Гайдук і Ощудляк.

Зоря — Ютшина 4:1 (3:1). Зоря повинна була виграти у вищому відношенні, одначе напад Зорі запропастив багато догідних ситуацій. Ворота добули: Кушельницький 3 і Юськевич.

НА ЗАКАРПАТТІ.

СП. НОВА ВЕСЬ. **Ск. Сп. Н. Весь — Русь 4:3 (3:1).** Русь програла на гарячому грунті Сп. Н. Весі і втратила вже 4 пункти на чужих грищах. Ворота для Руси здобули Мозер, Криж і Карман.

Відозва.

Без особлившого розголосу, за те при інтенсивній праці невеликого гуртка спортовців і прихильників української молоді, вже четвертий рік будує УСК „Сян“ у Перемишлі власним зусиллям свій спортовий майдан у Перемишлі.

Жертвенністю членів і симпатиків клюбу переведено вже одну трету частину наміченої праці (нівеляція площі, опарканення площі 2 і пів м. високим парканом, барієра довкола грища). Минулого року приступлено до будови сторожівки, одначе доведену під дах будову припинено з причини браку фондів.

Спортовий майдан є покищо в уживуванні клюбу на правах десятьлітньої аренди з тим, що 1/10 частину, бо всі доходи, які вплинули з надвишки уладжуваних товариством імпрез і добровільних жертв невеликого гурта осіб із Перемишля і деяких місцевих товариств, ішли тек на дотеперішні інвестиції площі, як і на вирід нашої дружини, що своєю грою заняла в краю почесне **місце.**

Якщо довершення першого етапу в будівництві спортового майдану в Перемишлі може бути достаточною легітимацією для прохання за піддержкою в такому тяжкому ділі, то нехай нам вільно буде просити Вас, Український Громадянине, що розумієте значіння власної площі, **за фінансову допомогу.**

Товариство, яке має до диспозиції свою власну площу, може дати запоруку, що не лише не уступить з занятого місця в українському спорті, але буде змагати до ще кращих осягів у своїй праці.

Всі навіть найдрібніші жертви будуть поіменно поміщені в історії товариства, яка появиться з нагоди 10-ліття існування Товариства.

Гроші слати на чекове конто „Міщанської Каси в Перемишлі“ число 507452 з дописком: на площу „Сяну“.

ЗА ВИДІЛ: **Д-р М. Старух** — голова, **А. Маринович**, секретар.

ЗА КОМІСІЮ ПЛОЩІ: **інж. В. Корнильовський** — голова, **М-р Р. Водичко** — секр.

ЧЕСЬКА ЛІГА

ОСТРАВА. СК Ша. Острава — Простейов 2:2 (1:1).
ПІЛЬЗЕНЬ. СК Пільзень — Жідевіце 2:1 (2:0).
БРАТИСЛАВА. СК Братислава — СК Наход 3:2 (2:0).
ПРАГА. Спарта — Кладно 4:2 (1:2).
ПРАГА. Славія — Вікторія Жіжков 1:0 (0:0).
ПАРДУБИЦІ. СК Пардубіце — Вікторія Пільзень 2:1 (0:1).

НАКОЛЕСНИЦЬКИЙ БІГ ЗА НАГОРОДУ „ДІЛА“.

В неділю 3. жовтня відбудеться на трасі Львів — Піскочна к. Миколаєва — Львів сензаційний біг наколесників за мандрівну нагороду нашої Редакції — срібну чашу. До цього бігу мають право ставати всі українські наколесники, згуртовані в наших спортових товариствах. Подробиці цього бігу будемо подавати в чергових числах.

НАНКІН ЗБОМБАРДОВАНИЙ.

30 японських літаків збомбардувало нині у Нанкіні арсенал і летунський майдан. Жертви і втрати невідомі.

Зїзд відпоручників

УКРАЇНСЬКИХ ПОВІТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТЕРИТОРІЇ, ОКУПОВАНОЇ РОСІЙСЬКИМИ ВІЙСЬКАМИ В ТЕРНОПОЛІ 1917. Р.

За царського режиму українство окупованої Галичини, напятноване назвою сепаратистів-мазепинців, не мало можливости чимнебудь себе виявити, українське життя — здавалося — зовсім завмерло. Основно змінилися відносини після березневої революції в Росії, бо вона змінила ввесь адміністраційний апарат та його духа. На начальні становища прийшли нові люди, з революційним способом думання і новими методами правління.

До революції повіти Збараж, Скалат, Тернопіль, Теребовля, Гусятин, Чортків, Заліщики належали до тернопільського губернаторства. На місце губернатора прийшов тепер губерніський комісар в особі білорусина І. Красковського. Другий губерніський комісар для Буковини був у Чернівцях. А всі окуповані области були під владою краєвого комісаря, що ним був знаний вже на Поділлі з широкої діяльности в користь окупованої области за царських часів Дмитро Дорошенко.

Нові адміністратори, самі демократи в найширшім цього слова значінні, старалися правити згідно з демократичними принципами. Нікому не ставлено ніяких обмежень за виїмком тих, що були подиктовані умовинами воєнного часу і прифронтової смуги. Але й вони були далеко не такі тверді, як по другій стороні фронту.

Тепер відпали очевидно і всякі обмеження для українства як такого. Воно не тільки не було проскрибоване, але й бадьоро підносило голову, будучи свідком сильної української стихії за Збручем та в армії. Зараз-же по повітах стали творитись українські повітові комітети чи ради для ведення громадянського життя, все, що було хоч трохи активне, з запалом бралося до віднови життя, що три роки було приспане, до заспокоєння тих потреб, що були найбільше пекучі. На перший плян висувалася справа навчання молоді, що три роки була без школи й науки. В цьому напрямі, правда, вже дещо зроблено і за старого режиму, але тільки в самім Тернополі, де ще від осени 1916. р. окупаційна влада дала дозвіл вести гімназію і народну школу, очевидно, як приватні заведення. Не менше пекуча була і справа громадської господарки. Всі ті та інші справи, що їх приносив зі собою воєнний час, були однаково актуальні в кожнім повіті на цілій території, вони вимагали плянованого упорядкування. Якось сама з себе давала себе відчувати потреба спільно порадитись і вирішити всі питання дня, виринала думка скликати нараду відпоручників усіх повітів. Зреалізування цієї думки приспішила сама адміністраційна влада, що плянувала перевести вибори прибічних рад для губерніських і повітових комісарів. До того виготовлено в Чернівцях виборчу ординацію, дуже ліберальну, одначе вона не рахувалася з фактичними національними відносинами і національним меншостям запевнювала куди більшу участь у радах, ніж би це припадало їм на основі їх чисельного відношення до української більшости. Не диво, що українці не уважали за можливе на такій плятформі брати участь у виборах. Треба було, щоб у цій справі висказалося зорганізоване українське громадянство цілої окупованої території. Тому тернопільська українська організація під проводом місцевого лікаря, д-ра Володимира Вітошинського рішила скликати до Тернополя краєвий зїзд відпоручників українських галицьких повітів.

Такий зїзд відбувся в Тернополі 10. липня 1917. р. в льокалі українських приватних шкіл при вул. Міцкевича 43. Взяли в ньому участь відпоручники таких повітів: а) збараського: лікар д-р Володимир Вітошинський і селянин Андрій Шмігельський; б) гусятинського: Гринько Бохонко, селянин з Чорнокінців Великих, Петро Пазюк, абсольвент прав з того самого села, Омелян Дорош і Стефан Сафіян з Копичинець та о. Северин Матковський, парох з Босир; в) снятинського: о. Юліян Кисілевський; г) теребовельського: о. Іван Волянський з Острівця, Демидас Павло з Будзанова, Ковальський Павло, упр. школи з Кобиловолок та о. Стефан Мохнацький, парох з Теребовлі; е) тернопільського: проф. Іван Боднар, проф. Іляріон Брикович, д-р Степан Брикович, Микола Ващук, робітник з Тернополя, д-р Володимир Вітошинський, д-р Антін Гарасимів, д-р Іван Калин, Евген Камінський, о. Іван Колянковський з Білої, Степан Кучерський, міщанин з Тернополя, проф. Яків Миколаєвич, проф. Андрій Музичка, проф. Петро Пелех, інж. Володимир Постригач, Сеньків Ярослав, студент з Тернополя, о. Григорій Скасків з Кутковець, Микола Турин, дир. „Нар. Торговлі“, Андрій Фалендиш, будівничий, проф. Іван Франчук, о. Іван Хавалка з Івачова і студ. Яцкевич Ярослав з Тернополя. Разом 33 представники інтелігенції, селянства, міщанства і робітництва.

(Далі буде).

Старости мають уступити з проводу

В СУСПІЛЬНИХ ОРҐАНІЗАЦІЯХ.

Премієр ген. Складковський як міністер внутрішніх справ розпорядив, щоб повітові старости до двох місяців уступили із провідних становищ у суспільних організаціях, з виїмком летунської. Дотепрішне їхне головство припинювало ініціятиву і вязало самостійність тих організацій.

НОВИНКИ.

— Затверджені владою КУРСИ КОСМЕТИЧНІ Стефанії Гаврисевич під проводом д-ра Е. Цурделя та інж. хемії, Львів, Коперника 42 А, тел. 272-18. Додаткові записи приймаємо до 5. жовтня. Окремі курси лічничого масажу тіла і руханки. 1685 5—6

— Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3. І., телефон 254-46.

— Перевози меблів, машин, багажів та товарів виконує дешево та солідно українська перевозово-спедиційна кооп. „Гарма“, вул. Потоцького 11 а (ІІ. брама) тел. 111-21. 1575 —?

— В Українськім Лікарськім Т-ві чергові сходини членів у пятницю, 1. жовтня ц. р. в год. 7. вечір. На сходинах читатимуть реферати д-ра Мирослава Поповича з Лютовиськ п. н.: 1) „Психіка пацієнта, Етика в медицині, і ми — лікарі українці“; 2) „Статистичні дані про частіші захорування на Бойківщині.

Евгенія з Заячківських
БОНКОВСЬКА

вдова по ревіденті Магістрату в Коломиї, померла по довгій і тяжкій недузі в 70 році життя дня 26. ц. м. у Пядиках коло Коломиї. Похорони відбулися в Коломиї дня 28. ц.м.

Син, Донька, Зять, Внучка і Брат.

ФІЛІЯ КРАЄВОГО ГОСПОДАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“ У ДРОГОБИЧІ
сповіщає з жалем українське громадянство, що

інж. Володимир Ґоздава Дидинський

член Головної Ради Т-ва „Сільський Господар“, довголітній голова Філії „Сільського Господаря“ в Дрогобичі, б. радник міста Дрогобича та діяльний член усіх українських установ, один з найкращих провідників українського селянства та невтомний організатор хліборобів Дрогобиччини

упокоївся в Бозі 26. вересня 1937 року в 62-ому році трудолюбивого життя.

Похорони відбудуться в Дрогобичі 29. вересня ц. р. в год. 14-ій з дому жалоби при вул. Вартоломея, на які запрошує українське громадянство

РАДА ФІЛІЇ ГОСПОДАРСЬКОГО Т-ВА „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“ У ДРОГОБИЧІ.

— **Гостре стріляння на Замарстинові.** Впродовж цілого місяця жовтня ц. р. на військовій стрільниці на Замарстинові будуть тревати вправи військових відділів, получені з гострим стрілянням. Довколичне цивільне населення має зважати на вказівки військової сторожі, що обсадить терен загрожений стрільбами.

— **Ревізії, арештування.** Поліція перевела у вівторок, 21. ц. м. в Хирові й Посаді Хирівській ревізії та арештувала в Посаді Хирівській Івана Пертака та Ярослава Коропея. В Хирові арештували Івана Цебенка, Володимира Гулика, Івана й Миколу Мацуських і Михайла Савчака. Всіх держали через цілий день на поліції, а вечірнім поїздом відставили до слідчої вязниці в Самборі. Рівночасно поліція перевела ревізію в читальні „Просвіти“ і в кружках „Рідної Школи“ в Посаді Хирівській та в Хирові та забрали з цих товариств усі книги протоколів, касові, бібліотечні, списи членів і інше.

— **Масові ревізії в Коломийщині.** У звязку з останіми кривавими нападами, що покінчилися декуди смертю, поліція коломийського повіту перевела в Трофанівці, Балинцях і Бучачках 26 ревізій у осіб, на яких паде підозріння, що брали участь у нападах. Ревізії викрили зброю, набої і предмети, що походять із крадежі.

— **Польські костели ростуть.** У Боянцях пов. Сокаль відбулося 26. ц. м. посвячення костела, якого доконав кс. Шукальський із Сокаля при участи повітового старости Костоловського та інших гостей з повіту. Костел побудувано заходом комітету будови каплиць і людових домів при допомозі власниці дібр Зиберк-Плятерової, що жертвувала ґрунт під будову і помагала фінансово. — В українському селі Тухлі у Сколівщині мають побудувати римо-кат. каплицю і дошкілля. Повстав організаційний комітет, що фінансує справу.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішнім тягненні Клясової Льотерії впали такі більші виграні: 50.000 зол. на ч. 181744; 10.000 зол. на чч. 110238, 110516, 126715; 5.000 зол. на чч.: 22206 37991, 132102; 2.000 зол. на чч.: 256, 337370, 40381, 47028, 54228, 56253, 56937, 70757, 101195 109394, 124282, 127356, 138765, 192097, 192904; 1.000 зол. на ч. 6001, 29209, 41024, 43385, 46816 54531, 55706, 68775, 73140, 76288, 78054, 78162 7931, 84584, 85323, 93765, 99519, 107681, 112946 143392, 144239, 147854, 149053, 153401, 182756 186129, 189031.

— **Цвитуть каштани.** При вул. Янівській у Львові зацвили знову каштани. Дивно виглядають майже нагі стовбурі дерев, з яких падуть останні овочі, а рівночасно галузя є покрите рідким листям блідо-шмараґдової барви та ліхтарами білого квіту.

— **Компромітація польської шовіністичної преси.** Недавно подала була польська преса вістку, що у Варшаві помер від ран підкомісар поліції, керовник слідчого відділу в Луцьку Владислав Хелмінський. Ранено його „в одній з місцевостей на Волині підчас облави на українського терориста“. Таке неясне поставлення справи вимагає окремого виснення, бо з вісток польської преси можна здогадуватись, що вбивство мала доконати якась українська організація. Тим часом підк. Хелмінський впав від кулі, як подає часопис „Волинь“ (з 19. ц. м.) „комуністичного проступника“. Ціла ця подія відбулася в селі Гнідчі, чаруківської волости, луцького пов., дня 14. вересня, підчас облави на комуністичного провідника, який в той час переховувався в тому селі. Підчас облоги хати, де мав скриватись згаданий вбивник, посипались стріли, від яких упав смертельно ранений підком. Хелмінський. Вбивника досі не зловили, бо він, користаючи з замішання, втік. Так представляється справа вбивства підком. Хелмінського в освітленні півофіціяльного часопису „Волинь“. Польська шовіністична преса використала, як відомо, цю подію до протиукраїнської нагінки.

— **Масова продукція запальничок.** Як повідомляють з Варшави, спілка, яка експльоатує сірниковий монополь, розпочала продукцію і гуртівну продаж запальничок, що разом зі стемплем коштують: за один тузин 43.20 зол., при купні 5 тузинів по 42 зол. за тузин, при купні 10 тузинів по 40.80 за тузин. В подрібній продажі ціна одної запальнички не може перевищати 4 зол.

— **Львівська хроніка.** Арештовано Моріца Трінкгавза, який на розі вул. Костюшка вкрав золоте перо на шкоду проф. університету д-ра Буяка, коли всідав до трамваю. — На шосі за Стрийською рогачкою наїхав особовий самохід на фіру Івана Смоли з Підсадок львівського повіту, наслідком чого згинув один кінь а шофер і дві особи з пасажирів вийшли з ранами. — До львівського шпиталю привезли в тяжкому стані 25-літнього Бронислава Брока, якого порізали парубки на забаві в людовому домі в Зубрі.

— **Нагла смерть.** У Самборі на вулиці помер нагло, вертаючись з урядування 46-літній Матій Мельнарович, начальник шкільного інспекторату для самбірського, турчанського й рудецького повіту. Лікар ствердив смерть від внутрішньої кровотечі.

— **Шукають за вуглем і залізом.** В околиці Порохника ярославського повіту одна з більших горішньо-шлеських фірм розпочала пробні верчення, глядаючи за покладами камінного вугля і залізної руди.

— **Новий дім Кулка Рольніч-ого у Фірлеєві.** У Фірлеєві в рогатинському повіті посвятили новозбудований дім „Кулка Рольніч-ого“. Був присутній староста д-р Янецький, який виголосив промову.

— **Осушують Полісся.** В міністерстві рільництва розглядають проєкт осушення теренів між ріками Стоходом і Стиром у пінському та ковельському повіті. Терени обіймають поверхню коло 200 тисяч гектарів. Першим етапом цього, підприємства будуть меліораційні роботи на просторі 60 тисяч га. На днях приїде на Полісся міністерська комісія з фахівцями.

— **Шукають за нафтою.** В горлицькому повіті зросло в останніх часах заінтересування нафтою. Довідавшись ропних джерел на терені Конгу, Кобилянки і Домініковець, нафтові промисловці законтрактували передмістя Горлиць, зване „Маґдалина“. Тут після відкриття в невеликій глибині ропи зачинають рости нафтові закопи.

— **Поліціянт застрілив арештованого.** Поліційна стежа із Стряви пов. Мостиська перевела ревізію в домі Івана Пущика у присілку Польська Мариня, глядаючи за Іваном Халайком. Коли цей привитав їх трьома револьверовими стрілами, один із поліціянтів стрілив теж до нього і положив його трупом. При вбитому знайшли пістолю, револьвер і 200 набоїв.

— **Обікрали церкву.** В Худиївцях пов. Борщів добулися до місцевої церкви крізь вікно злодії і вкрали позолочувану чашу, ріжні ризи та богослужебні річи на шкоду 1.400 зол. Справою занялася поліція.

— **Краєва хроніка.** В копальні нафти Альдона в Бориславі згинув робітник Іван Гиля, діставшись під машину. — На залізничому шляху під Дрогобичем знайшли трупа коло 30-літньої жінки з відтятою головою. Була вбрана по міськи. — Коломийський суд засудив Сару Фіберову з Косова на півтора року вязниці за те, що зводила до дому розпусти малолітні християнські дівчата, які не мали домової опіки. — У Ярославщині арештували 4-ох бандитів, які в половині цього місяця виконали низку нападів. — Самбірський окружний суд засудив на 8 років вязниці 28-літнього злодія Володислава Пенкаля з Борислава, що у березні ц. р. ранив з револьвера поліціянта. — У криниці в Молодятині (Коломийщина) найшли розложене тіло Івана Сметанюка, який мабуть відібрав собі життя. — У Коломийщині та в Косівщині поліція переводить облави на бандитів.

— **Нещасливі випадки.** Лісова вузькоторівка між Надвірною і Зеленою викоїілася і придавила молодого робітника Дмитра Дубіщака; його життя в небезпеці. — У Заліщиках самохід переїхав 29-літну урядничку з Лодзі Олену Сьметану, яка після кількох годин померла. — Підчас пожежних вправ на львівському головному двірці 33-літній залізничник упав з 2. поверху і поломив собі руки.

— **Торговля крадженими книжками.** З видавничої фірми Тшаска, Еверт і Міхальскі у Варшаві щезали масами нові книжки. Показалося, що ці книжки крали таки її власні працівники. Шість із них засіло на лаві обвинувачених. Крадені книжки складали вони в одного фризієра, де їх пакували в скрині й відки їх розсилали по книгарнях по цілій Польщі. Фірма втратила при тім 50.000 зол. Справу в суді припинили до 2-го жовтня.

— **15.000 зол. гонорару за лікарську пораду.** До Варшави приїхав голосний віденський лікар, спеціяліст серцевих недуг, проф. Векенбах, що лічив свого часу найвизначніших державних достойників. Проф. Векенбах приїхав до Варшави покликаний родиною власника багатого транспортового підприємства і власника кораблів на Вислі, З., що тяжко занепав на здоровлю і пере-

бував в санаторії в Отвоцьку. За лікарську пораду він одержав, крім звороту коштів дороги, рекордовий гонорар у висоті 15.000 зол. Хоча на вістку про його приїзд багато осіб шукало в нього поради, віденський вчений, оглянувши пацієнта, виїхав негайно до Відня.

— **Учителя засудили за вбивство.** Окружний суд у Ліді засудив учителя із села Дубинці воложинського повіту, Константина Жизневського на 6 літ вязниці і втрату прав за те, що застрілив двох селян. Була це пімста на селянах, які побили його на вечерницях.

— **Міжнародній шаховий турнір у Бадені** (Австрія) скінчився 27. ц. м. Першу нагороду дістав 21-літній естонець Керес, що мав 9 пунктів, другу Файн 8 пунктів, третю й четверту Капабланка і Решевський, по 7 і пів пунктів. Без нагороди залишилися: Фльор 7 пунктів, Рагозін і Еліскасес по 6 пунктів, останній Петров 5 пунктів. Цікаве, що Фльор, якого міжнародній шаховий союз пропонував на кандидата до боротьби за світове мистецтво з переможцем відплатного метчу Еве-Альохін (що, як відомо починається 4. Х. в Голяндії), програв дві партії в тому турнірі з найсильнішими грачами, а саме з Капаблянкою й Кересом, а виграв тільки дві й то з грачами, що в табелі занимають останні місця (Петров й Еліскасес).

— **Проковтнув металеві гроші і вмер.** Як повідомляє черновецька преса, у вязничному шпиталі в Ботушанах помер вязень Микола Манолеску. Секція тіла викрила в його шлунку 200 левів у 10 і 20-левових монетах, що спричинило затроєння крови. Манолеску вкрав ті гроші одному із співвязнів і проковтнув їх.

— **Катастрофальні перегони.** Підчас великих самоходових перегонів у Берні (Чехословаччина) шофер Герман Лянг вїхав автом на публику, що стояла здовж перегонового шляху. Наслідки були жахливі. 3 особи згинуло на місці і 7 осіб тяжко ранених.

— **Совітські саботажники нищать машини.** У сталінівських металюргічних заведеннях під Кузнецком саботажники зіпсули одну з найбільших прас у Совітах, яка виробляла денно 3.400 брил металю по 6.5 тон кожна. Направа ушкоджень потреває довший час. Під закидом саботажу арештовано багато робітників.

— **Масові смертні присуди.** Колегія окружного суду в Новосимбірську засудила сімох членів протиреволюційної організації на кару смерти. Між розстріляними находиться предсідник районового екзекутивного комітету і секретар. Організація мала на меті саботування торговельної господарки. Крім того члени накладали високі податки і кари на членів колхозів, признаючи одночасно податкові полекші індивідуальним господарствам. — У Володимирі окружний суд засудив на розстріл ряд службовців державних бюр збіжевого постачення за те, що навмисне заражували збіже.

— **Затроювали зерно і муку.** „Ленінградская Правда" повідомляє, що прокуратор ленінградської округи скінчив розглядати справу, в якій обвинувачено членів „протикомуністичної банди", що ділала в тресті „Заготзерно". Обвинувачені Іванов, Савельніков, Тенкаев, Спальський, Завґалов, Ліґоґов, Столяров і Любошський від 1931. р. систематично затроювали зерно і муку. Стверджено, що вони затроїли понад 60.000 тон збіжа. Часопис висловлює надію, що „вороги" будуть розстріляні.

— **Повість, яку пише 11 авторів.** Чеський журнал „Говори о кнігах" (Розмови про книжки) зорганізував оригінальну письменницьку співпрацю. Він рішив оголосити детективну повість, якої авторами буде 11 визначних чеських письменників. Повість буде складатися з 11 розділів, кожний писаний іншим автором, причому ніхто з них не знає, хто писав попередній розділ. Авторам не вільно робити небіжчиками в одному розділі більше ніж одну особу, що виступає в попередніх розділах. Часопис буде оголошувати цю повість розділами в чергових числах, причому для читачів розписано конкурс, який полягає на тім, щоби відгадати, хто є автором поодиноких розділів.

— **Ріжні вістки.** У вязниці Алькатраз, що находиться на острові біля Сан Франціско, збунтувалося сто вязнів і побили кількох дозорців. — Швецію навістили в останньому тижні сильні бурі, що знищили в лісах коло 250 тисяч штук дерев.

З кіна.

Кіно „Европа": „Атака досвіта".

Двох англійських старшин працює на відповідальному становищі на тих окраїнах, де англійське володіння на пустині межує із осідками арабів. Їм доводиться постійно обороняти престіж Англії. Шеф станиці виїжджає на відпустку і в подорожі знайомиться з гарною молодою жінкою, в якій закохується. Вона не кохає його, але має для нього багато симпатії і годиться допомагати йому в небезпечному житті. Її наречений летун згинув колись у катастрофі. І саме тут на пустині серед військової атмосфери вона зустрічає другого молодого старшину, приятеля свого чоловіка, який незвичайно нагадує їй давнього нареченого. Хоч як вони обидвоє борються із своїм почуванням і хотілиб покинути своє місце побуту — обставини приневолюють їх бути разом. Фільма має гарні сцени геройської боротьби і зворушливі діяльоги закоханих. У головних ролях Erroль Флін, завсіди оригінальна Кей Френсіс і дуже симпатична Іннерскорт.

Кіно „Атлянтік": „Володарка пущі".

Великі ліси, пущі, де вирубують старезні дерева і спускають їх на воду, ріжуть у тартаках на колоди, експортують. Власники двох сумежних просторів ворогують один з одним віддавна. Власницею одного підприємства є молода дівчина, що тримає всіх робітників у залізній дисципліні і не хоче відступити ні на пядь у переговорах із своїми сусідами. Її противник находить дуже дотепний спосіб, як покорити її. Вся фільма кольорова — має прегарні краєвиди і повні емоції сцени боротьби між рубачами. Дієві особи з Джорджем Брентом у головній ролі дають своєрідну драму з геппі ендом.

—o—

Зі судової салі.

ПІД ЗАМІТОМ ПРИНАЛЕЖНОСТИ ДО ОУН.

Перед львівським судом присяглих нині станули: 1) **Олена Жарська**, літ 23, 2) **Василь Ваврук**, літ 28, 3) **Іван Кравчук**, літ 29, 4) **Степан Ґайошка**, літ 24, 5) **Іван Ґрунтас**, літ 23, 6) **Гриць Бойчук**, літ 21, 7) **Гаврило Морхало**, літ 28, 8) **Семен Салдак**, літ 24, 9) **Кость Луцків**, літ 36, 10) **Іван Смулка**, літ 31. Жарська — це абсольвентка вчительської семинарії, Ваврук — ґімназійний абсольвент, походить з Себечова, пов. Сокаль, Ґрунтас купець, решта — селяни зі Сокальщини.

Усіх підсудних обвинувачують у приналежности до Організації Українських Націоналістів, а Олену Жарську ще й у переховуванні „Бюлетину Краевої Екзекутиви ОУН" та „Юнака".

Трибуналом проводить с. **Дисевич**, вотують: сс. **Бендашевський** і **Капецький**. Підсудних боронять: **д-р В. Старосольський, д-р Ст. Шухевич, д-р К. Паньківський** і **адв. Бобинський**. Розправа розписана на 4 дні.

ПРИСУД У „РАЦЛАВІЦЬКОМУ" ПРОЦЕСІ.

Нині в год. 13. келецький окружний суд видав присуд на учасників заворушень у Рацлавіцах: двох підсудних дістало по рокові вязниці, двох по 8 місяців, вісімнацятьох по 6 місяців, 33-ох увільнено.

—o—

Відзви й комунікати.

ЗА БУДОВУ ДОМУ ДЛЯ МУЗЕЮ „БОЙКІВЩИНА" В САМБОРІ.

До Українського Громадянства!

Українське громадянство З. У. З. від багатьох десятків років складає великанські суми на народні цілі. Багато монументальних будівель стануло в краю завдяки цим жертвам, що не перериваються навіть тепер — у часі великої фінансової скрути. Через цю скруту не кожний новий заклик до жертвенности виправданий, та є такі національні конечности, що вимагають цієї жертвенности. Нею теж є тепер будова домівки для українського обласного музею „Бойківщина" в Самборі, що в найближчих роках може опинитися без приміщення. Покищо користується музей безплатною домівкою, що її на приміщення музею на 10 літ жертвував д-р Данило Стахура, це є до 1942. р.

Музей „Бойківщина" від досі і веде дальше серед своїх злиднів важну наукову працю: збирає, зберігає й опрацьовує цінний етнографічний матеріял, українські ікони, рукописи, стародруки, веде важні археольогічні роботи, що поширюють овиди нашої доісторичної старовини, й осяги своїх дослідів поміщує у „Літописі Бойківщини". Матеріял збережений у музею досягнув числа 31.186 предметів, вичислених у 4.556 позиціях катальогу. Ця праця мусіла би припинитись і майно моглоб піти на розтрату, коли до двох років не стане домівка музею, що веде важну роботу загально-українського, не обласного значіння!

В розумінні ваги справи Т-во „Шкільна Поміч" у Самборі призначило під будову музею одну зі своїх будівельних парцель.

Старшина Музею звертається до українського громадянства в краю та на еміграції з проханням поспішити негайно з жертвами на цю ціль. Двічі дає той, хто дає скоро!

Жертви просимо слати на конто Украінбанку в Самборі. Чекове конто П. К. О. — 508.060 з дописком: „Фонд будови 109".

Старшина Музею Т-ва „Бойківщина".

—o—

‡ Посмертні згадки.

Інж. Володимир Дидинський, інжинір-землемір, голова філії „Сільського Господаря" в Дрогобичі, член Головної Ради Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар" у Львові, член Українського Технічного Товариства, член багатьох українських установ та визначний народній діяч Дрогобиччини, помер у Дрогобичі 26. вересня ц. р. у 62-ому році життя. Похорон відбудеться 29. вересня ц. р. в год. 2. попол. в Дрогобичі. В. Й. П!

О. Петро Шанковський, гр.-кат. парох Копичинець, совітник еп. консисторії, ювилят помер 25. вересня ц. р. у 86-ому році життя і 55-ому р. священства. Перенесення тлінних останків з дому жалоби до парохіяльної церкви в Копичинцях відбулося 26. вересня ц. р. в год. 3. попол. Похоронні обряди відбулися у вівторок 28. вересня. В. Й. П!

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

ПАМЯТКА З ВІДПУСТУ В ЯРОСЛАВІ. видана в 900-ліття проголошення Матері Божої Царицею України 1037—1937. Ярослав 1937. Стор. 40, 16°.

МИНУЛЕ УКРАЇНИ ВІРШОМ. Княжа доба, частина І. Написав Володимир Переяславець. Львів 1937. Стор. 32, 16.

Театри.

Великий Театр:

Середа, 29. IX. год. 8. веч. „Король волоцюг".

Четвер, 30. IX. год. 8. веч. „Король волоцюг".

Пятниця, 1. X. год. 8. веч. „Легенда".

Субота 2. X. год. 8 веч. „Легенда".

Театр Ріжнородностей:

Середа, 29. IX. год. 8. веч. „Де чорт не може".

Четвер, 30. IX. год. 8. веч. „Де чорт не може".

Пятниця, 1. X. год. 8. веч. „Де чорт не може".

Субота 2. X. год. 8. веч. „Сині вальтовики" комедія Ясножевської-Павліковської.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича:

ХОДОРІВ:

30. IX. Шаріка.
1. X. Під куратeлею.
2. X. Ніч під Івана Купала.
3. X. Орленя.
4. X. Шалапут.
5. X. Довбуш.

З Ходорова іде театр до Жидачева і Рогатина.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ШИРЕЦЬ:
29. IX. Гейша.
30. IX. Ніч під Івана Купала.

ЛЬВІВ (Павільон Жид. Театру):
1. X. Хмара.
2. X. Маруся Богуславка.
3. X. год. 3.30 попол. Ой не ходи Грицю...; год. 8.15 Ніч під Івана Купала.

Білети в Союзному Базарі.

ЛЬВІВ-ЗНЕСІННЯ:
4. X. Воскресення.
5. X. Гейша.

КІНА.

АПОЛЬО: „Винуватець".
АТЛЯНТИК: „Володарка пущі" (у природних барвах).
ВАНДА: „Пастер", „Бюро пропавших людей".
ҐРАЖИНА: „Пан директор шаліє".
ЕВРОПА: „Атака досвіта".
КАСІНО: „Благословлена Земля" з Павлом Муні.
КОПЕРНИК: „Знахор" на осн. повісти Долеги-Мостовича.
МАРУСЕНЬКА: „Приречення".
МЕТРО: „Герой", „Любовні несподіванки".
МІРАЖ: „Пропаще місто".
МУЗА: „Діти вулиці" із Бартольомю.
ПАКС: „Проважена" і „Ординат Міхоровський".
ПАЛЯС: „Княжа".
РІЯЛЬТО: „Посвята".
РАЙ: „Королівський вальс".
СВІТ: „Я невинний" та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Король Бродвею" та ревія „Те, що найгарніше".
ТОН: „Ікс 27 проти Г-14".
УТІХА: „Останній поганин" і ревія.
ХИМЕРА: „7 дичок, 7 пілунків" із Ліл. Гарвей і Віллі Фрічом.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська 5).
„Каринтія"
Вертерзе — Ґмінд — Озіяхерзе.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 29. вересня 1937.

БЕРЛІН 14.15, 18.00 Розр. музика, 17.00 Романтична музика, 20.10, 21.00 Віденські мельодії, 21.10 Орх. концерт. БУДАПЕШТ 12.05, 20.40 Циг. музика, 13.30 Сальон. музика, 17.25 Форт., 18.20 Скрипка, 22.05 Квартет. ВІДЕНЬ 15.15 Для дітей, 19.25, 20.00, 21.00 „Люіза Мілер" оп. Верді. ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Пісні Вольфа і Штравса, 20.10 Концерт дутих інстр., 22.5 „Епізоди" Регера на форт. КОШИЦІ 20.20 „Сократ" муз. авд. МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Ромпікольо" оп. Пєтрія. ПРАГА 16.35 Концерт дутого квінтету, 21.00 Орх. концерт. РАДІО ПАРІ 18.15 Гумор, 19.30 Пісні, 19.45 Форт., 20.30, 21.00, 22.00 „Беатріче" лір. легенда Месажера. РИМ 17.15 Лір. пісні, 18.30 Розр. музика, 21.00 Віольончеля, 21.50, 22.00 Орх. концерт.

Четвер, 30. вересня 1937.

БЕРЛІН 10.00 Нар. пісні, 16.30 Смішовинки, 18.00 Розр. мельодії, 20.10, 21.00 Танк. музика. БУДАПЕШТ 18.00 Циг. музика, 19.00 Сальон. музика, 21.30, 22.00 Концерт оп. орх. ВІДЕНЬ 15.15 Для дітей, 19.25, 20.00 Тирольські пісні, музика, 20.25 Концерт на форт., орх. ДАЙШЛЯНДЗЕНДЕР 14.00, 16.00 Муз., 18.00 Сонати на скр. Гавсмана, 21.15 Розр. концерт. КЕНІҐСБЕРҐ 20.10 „Орфей і Еврідика" оп. Ґлюка. КОШИЦІ 18.00 Для Закарпаття. МІЛЯНО 17.15 Вок. концерт, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Адрієна Лекуврер" оп. фор. Чілеї. ПРАГА 17.10 Спів. ресітал Піль Іси (Румунія). РАДІО ПАРІ 18.00 Театр Уяви, 19.15, 19.45 Спів, 19.30 Ґітара, 20.30, 21.00, 22.00 „Пелеас і Мелісанда" оп. Дебісі. РИМ 17.15 Танкова музика, 18.30 Розр. музика, 21.00, 22.00 Комедія, 22.15 Вибір пісеньок.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 29. вересня 1937.

6.15—8.00 Ранішня авд., 11.15 Для шкіл: Де живуть недуги, Веселі пісоньки з ґр. пл., 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Граніхштедтен: Попурі з оп. „Орлов", гр. пл., 12.45 Концерт розр. орх., 13.53 Розр. музика з гр. пл., 14.45 Із нашої бібліотечки: Історія одної книжки „Країна діточих літ". 14.55 Льв. біржа, 15.00 Верді: І. дія з „Аїди", гр. пл., 15.40 Львівські біжучі вістки, 15.45 Господарські вістки, 16.00 Поетичний відгомін „Ляльки" (Сонети С. Годлевської), 16.15 Хор і дута орх., 16.45 Зміни в червоній армії, 17.00 Спів, скрипка, форт., 17.50 Про авто та шофера, 18.00 Хвилина бюра студій, 18.10 Еспанська музика з гр. пл., 18.40 Програма на завтра, 18.45, 19.50, 19.52 Спорт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Гумор, 19.05 „Моцартові мельодії" муз. монографія, гр. пл., 20.00 „Гура! Увертюра" легка муз. авд., муж. хор, 20.45 Веч. денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенівський концерт у вик. Л. Мінцера. 21.45 „Доктор Петро" опов. Жеромського, 22.50 Ост. вістки, 23.00 Танк. музика з ґр. пл.

Четвер, 30. вересня 1937.

6.15—8.00 Ранішня авд., 11.15 Муз. поранок для ліцеїв: Пісні в історичнім розвитку спів, музика), 11.40 Деліюс: „В городі літом", гр. пл., 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Осіннє гноєння левад і пасовищ, 12.25 Сальон. музика, 13.55 Для розривки, гр. пл., 14.50 Спорт. порадник, 14.55 Львівська біржа, 15.00 Дворжак: Віол. концерт оп. 104, гр. пл., 15.35 Львівські біжучі вістки, 15.45 Госп. вістки, 16.00 На сідельці мотоцикля, 16.15 Хор, орх., 16.45 Збирають плоди, 17.00 Солісти: спів, скрипка, 17.50, 18.45, 19.50 Спорт, 18.00 Спогади про Г. Реваковича, 18.05 Сусп. гутірка, 18.10, 18.15 Музика з гр. пл., 18.30 Листи та програми, 18.40 Програма на завтра, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Театр Уяви: „Пастка", 19.30 Держава будується працею, боронится кровю, 20.00 Розр. концерт (у перерві з год. 20.45 Веч. денник, 20.55 Хліборобські вістки), 21.45 „Доктор Петро" Жеромського, 22.00 Спів. ресітал Роз. Баамтов у супр. форт., 22.30 Сонати на форт., 23.00 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

Львів 28. вересня 1937.

Гроші.

Купно-продажа: Бельґи бельґ. 89·38-88·95, Доляри американські 5.30·00, 5.27·50, доляри канад. 5.29·50—5.27·00, Фльорени гол. 293·62—291·90, Франки фр. 18·37—17·87, Франки швайцарські 121·95—121·15, Фунти англ. 26·30—26·14, Гульдени данц. 100·20—99·80, Корони ч. 18·20—17·40, Кор. дан. 117·39—116·55, Кор. норв. 132·18—131·20, Корони шв. 135·58—134·60, Ліри італ. 23·10—22·30, Марки фінлянд. 11·62—11·20, Марки нім. 124·00 — 120·00, Шилінги австр. 98·00—96·00, Тель Авів 26·20—25·90, Марки нім. срібні 131·00 — 125·00

Акції.

4 і пів проц. внутр. 55·60, 55·40, 55·88, 4 пов. інв. 1 ем ненот., 2 ем. 68·75 серія 81·75, 5 задізн. 58·00, 4 прем. дол. 38·50, консол. 58·50, 58·75, 58·50, дві ост. др.

Папери

Банк Польський 108·00 Цукор 36·00, Вугоаь 26·50, 26·10, Лільпоп 53·57, Моджеїв 9·80, Островець 26·25, Габербуш 42·50,

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, 28. вересня 1937.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2·85 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	2·90 зол.
1 кг. експорт. зачет	2·90 зол.
молоко	15—16 сот.
яйця	4·30 зол.

Тенденція слаба на масло й молоко на яйця зншкова.

ОПОВІСТКИ.

Деканат Теольогічного Виділу Гр. кат. Богословської Академії у Львові подає до відома заінтересованих, що передординаційні і передконкурсові іспити в місяці жовтні відбудуться в першу середу місяця, себто дня 6-го в пополудневих годинах. Зголошення вносити до дня 2-го жовтня 1937.

ПІДПРИЄМСТВА

СПІЛЬНИКА до добре впровадженого інтересу блаватно-шовкового шукає Райцес, Боїмів 7. 1737 1—1

КОРЕСПОНДЕНЦІЯ

ПОСТЕ РЕСТАНТЕ, Коломия, лег. 143705. Ваше оголошення коштуватиме зол. 4.— за один раз. Належність треба прислати згори. **Адміністрація.** 1-1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІҐЕНТНА, добре уложена панночка займеться вихованням дітей. Провадила садок, знає кравецтво. Зголошення до Адміністрації для „Галі". 1718 2—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПРИЙМЕМО метких заступників на всі повіти Галичини і Волині. Зголошення з референціями і маркою на відповідь до ф-ми **„ТО-П" Львів, Городецька 36.** 2—2

КУПНО-ПРОДАЖА

НА ОСІННІЙ І ЗИМОВИЙ СЕЗОН найкращі новини дитячої, жіночої і мужеської галянтерії купите найдешевше в коп. „Базар" у Львові, Руська 3. 10-?

МЕШКАННЯ

СТУДЕНТКУ або урядничку прийме самітна на спільне мешкання. Адреса в Адміністраці „Діла". 2—3

У ВІДНІ — вдова по адвокаті, українка, піднаймає кімнати, з харчем, приступні ціни, центральне положення. O. L. Wien VIII. Josefstädterstr. 73/6 1728 1—3

РІЖНІ

ГОДИННИКИ старі на нові та біжутерію замінює найкорисніше ВАНДЕР, Шайноха один. Прецизійна, дешева направа годинників і біжутерії. 1571 11-11

ПЕЧІ залізні і частини, замки безпеки Сальво, виправи кухонні, приладдя поручає Рентчнер, Леґіонів 37. 6—

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна, фісгармонії знамениті, гарантовані — дешево продає, міняє **Ганак, Пілсудського 21, І. пов.** 1456 16-20

БЮРО ПОЛАГОДИ у Варшаві Олени Васильчук, полагоджує всі справи торговельні та дає інформації, заощаджуючи зайву подорож до Варшави. У домівці Бюра постійний сальон-виставa „Гуцулка", що закуповує і приймає в комісову продаж вироби українського народнього мистецтва, промислу (килими, ліжники, вишивки, кераміку й деревляну різьбу). **Варшава, вул. Маршалковська 97 А, м. 2 (тел. 9-83-93).** 1652 7—15

ГОДИННИКИ Омеґа, Тіссо, Цима, дешево у фірмі Л. РОЗВАЖЕВСЬКИЯ, Львів Академічна 2. Готель Жоржа. Годинникарсько-ювилерські робітні. 1707 3-10

СМАЧНІ, здорові, домашні обіди дістанете у Міри Блаващької, вул. Голувка 6. II. пов. м. 5. 1711 3—3

ШКЛЯРСТВО В. Стельмах шиби, дзеркала, рями, оправа образів виконує найдешевше. Львів, Коперника 22, тел. 245-79. 1727 3—7

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2916 90-100

КОВДРИ переробляю в однім дні за 3.50 Вирібля ковдер, Кентшинського 4. 1568 5-5



За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10